

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 2 Kv 27/17/1100-45
EEČ: 2-7-2745-2021

Bratislava 31.05.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 písmeno a, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 102/1995 Zbierky zákonov

Rozhodol: vedúci oddelenia a prokurátor oddelenia dozoru v trestnom konaní vo veciach organizovaného zločinu a príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov Krajskej prokuratúry Bratislava

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 1051/36 XXXXX, Slovensko

povolanie: súkr.podnikateľ

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 písmeno a, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 102/1995 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci

na tom skutkovom základe, že:

trestné stíhanie je vedené na základe uznesenia vyšetrovateľa Úradu vyšetrovania Policajného zboru XXXXX podľa § 160 ods. 1 Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia) zo dňa 27.12.1995 o vznesení obvinenia XXXXX pre návrh na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, v spojení s

Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 570 zo dňa 5.4.2017, publikovaným v Zbierke zákonov pod číslom 74/2017 a

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 7/2017 z 31 mája

2017, uverejneného pod číslom 140/2017, na tom skutkovom základe, že
XXXXX XXXXX a XXXXX spoločne s XXXXX v mesiaci december 1991 navštívili XXXXX v Mníchove, SRN, kde ho prehovorili k účasti na spáchaní podvodu voči a.s. Technopol XXXXX tak, že po vysvetlení ako sa podvod uskutoční, mu vyvrátili jeho obavy z nereálnosti tohto fiktívneho obchodu prostredníctvom faxov s poukazom na to, že v a.s. Technopol XXXXX majú známeho človeka, ktorý je do celej veci zapojený a tento zabezpečí preplatenie fiktívneho tovaru cez ČSOB pobočka XXXXX. Pod vplyvom tohto stretnutia sa XXXXX rozhodol k účasti na spáchaní podvodu a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 spoločne s XXXXX a XXXXX zrealizovali podvodný dovoz neexistujúcich textílií v hodnote 2.308.920,-USD z Holandska od fy. Introcommerce Inc. pre a.s. Technopol XXXXX, čím jej spôsobili škodu v sume cca 69 mil. Sk (2.290.380,40€) a vyššie uvedenú, podvodne vylákanú, sumu 2.308.920,- USD od a.s. Technopol XXXXX si rozdelili XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu,

o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Odôvodnenie:

Dňa 12.6.1995 bolo vyšetrovateľom Mestského úradu vyšetrovania Policajného zboru XXXXX pod číslom konania VP 46/95 uznesením podľa § 160 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia vznesené obvinenie :
XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že
XXXXX spoločne s XXXXX, XXXXX a s ďalšími nezistenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode v decembri 1991 najskôr naplánovali a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 podľa plánu zrealizovali fiktívny dovoz textilných výrobkov z Holandska do ČSFR v celkovej hodnote 2.308.920,- USD ku škode a.s. Technopol XXXXX, tak, že pre tento účel v Holandsku založili na meno poľského občana XXXXX XXXXX, nar. XXXXX Poľsko firmu INTROCOMMERCE Inc. so sídlom S-Hertogenbosch, Janstraat č. 4 Holandsko, v mene ktorej potom zaslali na adresu a.s. Technopol XXXXX ponukový list na predaj neexistujúceho textilného tovaru, pričom XXXXX ako dlhodobý odberateľ textilného tovaru, hoci vedel , že tovar nebude nikdy dodaný predstieral, že o ponúkaný tovar má záujem a že pokiaľ dôjde k realizácií obchodu, tento tovar od Technopol-u a.s. odoberie. Pracovníci a.s. Technopol XXXXX pre tento účel otvorili v Československej obchodnej banke pobočka XXXXX 4 dokumentárne akreditívy č. 2025, 2026, 2027, a 2028 na celkovú sumu 2.308.920,- USD, na ktoré po doručení sfaľšovaných dokladov potvrdzujúcich prevzatie textilného tovaru špedičnou firmou zo SRN, dali dňa 27.4.1992 príkaz na ich preplatenie v prospech dodávateľskej firmy Introcommerce Inc., avšak k dovozu tovaru v skutočnosti nedošlo, čím a.s. Technopol XXXXX bola takto spôsobená škoda vo výške najmenej 69.000.000,-Sk. (2.290.380,40€) Získanú finančnú čiastku z fiktívneho dovozu textilného tovaru potom XXXXX rozdelil podľa vopred

pripraveného plánu tak, že XXXXX si ponechal 400.000,-USD XXXXX si ponechal 600.000,-USD a XXXXX si ponechal 362.340,-USD. Zostatok v sume 946.580,-USD prevzali v hotovosti ďalšie neznáme osoby.

Následne dňa 27.12.1995 bolo Uznesením vyšetrovateľa Mestského úradu vyšetrovania PZ v Bratislave sp. zn. VP-46/10-03-20/95 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia vznesené obvinenie :

IXXXXX a XXXXX za návrh na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b), § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 ods. 3 písm. a) ods. 4 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) a XXXXX za pomoc na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 ods. 3 písm. a) ods. 4 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) na tom skutkovom základe, že

XXXXX XXXXX a XXXXX spoločne s XXXXX v mesiaci december 1991 navštívili XXXXX v Mníchove, SRN, kde ho prehovorili k účasti na spáchaní podvodu voči a.s. Technopol XXXXX tak, že po vysvetlení ako sa podvod uskutoční, mu vyvrátili jeho obavy z nereálnosti tohto fiktívneho obchodu prostredníctvom faxov s poukazom na to, že v a.s. Technopol XXXXX majú známeho človeka, ktorý je do celej veci zapojený a tento zabezpečí preplatenie fiktívneho tovaru cez ČSOB pobočka XXXXX. Pod vplyvom tohto stretnutia sa XXXXX rozhodol k účasti na spáchaní podvodu a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 spoločne s XXXXX a XXXXX zrealizovali podvodný dovoz neexistujúcich textílií v hodnote 2.308.920,-USD z Holandska od fy. Introcommerce Inc. pre a.s. Technopol XXXXX, čím jej spôsobili škodu v sume cca 69 mil. Sk.

XXXXX (v tom čase vydatá XXXXX) ako samostatná odborná referentka obchodnej skupiny číslo 8 v a.s. Technopol XXXXX vedome umožnila XXXXX, XXXXX a XXXXX samotnú realizáciu podvodu v a.s. Technopol XXXXX a v ČSOB pobočka XXXXX najmä tým, že dňa 27.4.1992 zabezpečila vyhotovenie a podpísanie splnomocnenia a.s. Technopol-u XXXXX pre ČSOB pobočka XXXXX na preplatenie dokumentárnych akreditívovo v prospech firmy Introcommerce Inc. Holland napriek upozorneniu ČSOB, že v poisťovacom certifikáte je závada, v dôsledku čoho bola dňa 5.5.1992 čiastka 2.308.920,-USD, t.j. cca 69 mil. Sk preplatená v prospech firmy Introcommerce Inc., čo bola hodnota nedodaného ale uhradeného tovaru a spôsobená škoda pre a.s. Technopol XXXXX.

Vyššie uvedenú podvodne vylákanú sumu 2 308 920,- USD od a.s. Technopol XXXXX si rozdelili XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu.

Uznesením vyšetrovateľa Mestského úradu vyšetrovania XXXXX, zo dňa 27. 2. 1996 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia vznesené obvinenie XXXXX za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 4 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) pretože ako majiteľ firmy XXXXX s.r.o. XXXXX v úmysle obohatiť sa v čase od januára 1992 do októbra 1992 uzatvoril 12 hospodárskych zmlúv s akciovou spoločnosťou Technopol XXXXX na dovoz textilných výrobkov z Indie a Číny na podklade ktorých Technopol zrealizoval a dodal pre jeho firmu v čase od

mesiac marec 1992 do mesiaca máj 1993 textilný tovar v celkovej hodnote 126 048 523 ,- SK. Odberateľmi textilného tovaru, firmami OTEX XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX XXXXX firme XXXXX bolo za dodaný tovar včas zaplatené, takže táto spoločnosť (XXXXX s.r.o.) mala v čase splatnosti faktúr voči spoločnosti Technopol na účte finančné prostriedky, avšak XXXXX žiadosťami o odklad platieb predstieral platobnú neschopnosť svojej firmy z dôvodu neuhradenia faktúr svojimi odberateľmi, čím získal čas na postupné odčerpanie získaných finančných prostriedkov od odberateľov formou hotovostných výberov z účtu firmy a takto získané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a dňa 1. 12. 1993 notárskou zápisnicou vykonal bezplatný prevod firmy XXXXX aj so záväzkami na nového majiteľa XXXXX ktorého pobyt nie je známy. Uvedeným konaním spoločnosti Technopol a.s. spôsobil škodu vo výške 126 048 523 ,- Sk (4.184.044,45€).

V trestnej veci obvinených XXXXX a spol. bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, boli vypočutí obvinení a to viacnásobne, svedkovia, vykonané konfrontácie medzi obvinenými a svedkami, boli vypracované žiadosti o právne pomoci, resp. zabezpečenie vykonanie previerok v Spolkovej republike Nemecko, Holandsku, Luxembursku, Švajčiarsku, USA, Rakúsku, Poľsku a pod.

Dňa **17.7.1996** pod číslom konania 1531/96-72-940 **bola rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nemu pre návrh na trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona vedené na tom skutkovom základe, že XXXXX XXXXX a XXXXX spoločne s XXXXX v mesiaci december 1991 navštívili XXXXX v Mníchove, SRN, kde ho prehovorili k účasti na spáchaní podvodu voči a.s. Technopol XXXXX tak, že po vysvetlení ako sa podvod uskutoční, mu vyvrátili jeho obavy z nereálnosti tohto fiktívneho obchodu prostredníctvom faxov s poukazom na to, že v a.s. Technopol XXXXX majú známeho človeka, ktorý je do celej veci zapojený a tento zabezpečí preplatenie fiktívneho tovaru cez ČSOB pobočka XXXXX, pod vplyvom tohto stretnutia sa XXXXX rozhodol k účasti na spáchaní podvodu a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 spoločne s XXXXX a XXXXX zrealizovali podvodný dovoz neexistujúcich textílií v hodnote 2.308.920,-USD z Holandska od fy. Introcommerce Inc. pre a.s. Technopol XXXXX, čím jej spôsobili škodu v sume cca 69 mil. Sk, uvedenú podvodne vylákanú sumu 2 308 920,- USD od a.s. Technopol XXXXX si rozdelili XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

Dňa **17.7.1996** pod číslom konania 1616/96-72-980 940 **bola rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nemu

1/ pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že XXXXX spoločne s XXXXX, XXXXX a s ďalšími nezistenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode v decembri 1991 najskôr naplánovali a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992

podľa plánu zrealizovali fiktívny dovoz textilných výrobkov z Holandska do ČSFR v celkovej hodnote 2.308.920,- USD ku škode a.s. Technopol XXXXX, tak, že pre tento účel v Holandsku založili na meno poľského občana XXXXX XXXXX, nar. 10.6.1948, trv. bytom XXXXX Poľsko firmu INTROCOMMERCE Inc. So sídlom S-Hertogenbosch, Janstraat č. 4 Holandsko, v mene ktorej potom zaslali na adresu a.s. Technopol XXXXX ponukový list na predaj neexistujúceho textilného tovaru, pričom XXXXX ako dlhodobý odberateľ textilného tovaru, hoci vedel, že tovar nebude nikdy dodaný predstieral, že o ponúkaný tovar má záujem a že pokiaľ dôjde k realizácii obchodu, tento tovar od Technopol-u a.s. odoberie. Pracovníci a.s. Technopol XXXXX pre tento účel otvorili v Československej obchodnej banke pobočka XXXXX 4 dokumentárne akreditívy č. 2025, 2026, 2027, a 2028 na celkovú sumu 2.308.920,- USD, na ktoré po doručení sfaľovaných dokladov potvrdzujúcich prevzatie textilného tovaru špedičnou firmou zo SRN dali dňa 27.4.1992 príkaz na ich preplatenie v prospech dodávateľskej firmy Introcommerce Inc., avšak k dovozu tovaru v skutočnosti nedošlo, čím a.s. Technopol XXXXX bola takto spôsobená škoda vo výške najmenej 69.000.000,-Sk. (2.290.380,40€) Získanú finančnú čiastku z fiktívneho dovozu textilného tovaru potom XXXXX rozdelil podľa vopred pripraveného plánu tak, že XXXXX si ponechal 400.000,-USD XXXXX si ponechal 600.000,-USD a XXXXX si ponechal 362.340,-USD. Zostatok v sume 946.580,-USD prevzali v hotovosti ďalšie neznáme osoby,

2/ pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona an tom skutkovom základe, že ako majiteľ firmy XXXXX s.r.o. XXXXX v úmysle obohatiť sa v čase od januára 1992 do októbra 1992 uzatvoril 12 hospodárskych zmlúv s akciovou spoločnosťou Technopol XXXXX na dovoz textilných výrobkov z Indie a Číny na podklade ktorých Technopol zrealizoval a dodal pre jeho firmu v čase od mesiaca marec 1992 do mesiaca máj 1993 textilný tovar v celkovej hodnote 126 048 523 ,- SK. Odberatelia textilného tovaru OTEX XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX nad Topľou firme XXXXX za dodaný tovar včas zaplatili, takže táto spoločnosť mala v čase splatnosti faktúr voči spoločnosti Technopol na účte finančné prostriedky, avšak XXXXX žiadosťami o odklad platieb predstieral platobnú neschopnosť svojej firmy z dôvodu neuhradenia faktúr svojimi odberateľmi, čím získal čas na postupné odčerpanie získaných finančných prostriedkov od odberateľov formou hotovostných výberov z účtu firmy a takto získané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a dňa 1. 12. 1993 notárskou zápisnicou vykonal bezplatný prevod firmy XXXXX aj so záväzkami na nového majiteľa XXXXX ktorého pobyt nie je známy. Uvedeným konaním spoločnosti Technopol a.s. spôsobil škodu vo výške 126 048 523 ,- Sk, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

V zmysle uvedeného rozhodnutia o udelení milosti XXXXX bolo **uznesením sp. zn. 1 Kv 178/96-300 zo dňa 29.novembra 1996** (právoplatné 10.12.1996) podľa § 174 ods. 2 písm. c/ Tr. por. z dôvodu uvedenom v § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase rozhodnutia) **zastavené trestné stíhanie obvineného IXXXXX** pre návrh na trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) vedené na KÚV PZ SR XXXXX pod č.k. VP-46/95, **pretože je trestné stíhanie podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. por. neprípustné.**

V zmysle uvedeného rozhodnutia o udelení milosti XXXXX bolo **uznesením sp. zn. 1 Kv 178/96-299 zo dňa 29.novembra 1996** (právoplatné 16.12.1996) podľa §

174 ods. 2 písm. c/ Tr. por. z dôvodu uvedenom v § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase rozhodnutia) **zastavené trestné stíhanie obvineného XXXXX** pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/ ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) vedené na KÚV PZ SR XXXXX pod č.k. VP-46/95, **pretože je trestné stíhanie podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. por. neprípustné.**

Dňa **12.12.1997** pod číslom konania 7254/95-72-1748 **bola rozhodnutím prezidenta** Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku **udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nemu pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že XXXXX spoločne s XXXXX, XXXXX a s ďalšími nezistenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode v decembri 1991 najskôr naplánovali a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 podľa plánu zrealizovali fiktívny dovoz textilných výrobkov z Holandska do ČSFR v celkovej hodnote 2.308.920,- USD ku škode a.s. Technopol XXXXX, tak, že pre tento účel v Holandsku založili na meno poľského občana XXXXX XXXXX, nar. XXXXX Poľsko firmu INTROCOMMERCE Inc. So sídlom S-Hertogenbosch, Janstraat č. 4 Holandsko, v mene ktorej potom zaslali na adresu a.s. Technopol XXXXX ponukový list na predaj neexistujúceho textilného tovaru, pričom XXXXX ako dlhodobý odberateľ textilného tovaru, hoci vedel, že tovar nebude nikdy dodaný predstieral, že o ponúkaný tovar má záujem a že pokiaľ dôjde k realizácií obchodu, tento tovar od Technopol-u a.s. odoberie. Pracovníci a.s. Technopol XXXXX pre tento účel otvorili v Československej obchodnej banke pobočka XXXXX 4 dokumentárne akreditívy č. 2025, 2026, 2027, a 2028 na celkovú sumu 2.308.920,- USD, na ktoré po doručení sfašovaných dokladov potvrdzujúcich prevzatie textilného tovaru špedičnou firmou zo SRN dali dňa 27.4.1992 príkaz na ich preplatenie v prospech dodávateľskej firmy Introcommerce Inc., avšak k dovozu tovaru v skutočnosti nedošlo, čím a.s. Technopol XXXXX bola takto spôsobená škoda vo výške najmenej 69.000.000,-Sk. (2.290.380,40€) Získanú finančnú čiastku z fiktívneho dovozu textilného tovaru potom XXXXX rozdelil podľa vopred pripraveného plánu tak, že XXXXX si ponechal 400.000,-USD XXXXX si ponechal 600.000,-USD a XXXXX si ponechal 362.340,-USD. Zostatok v sume 946.580,-USD prevzali v hotovosti ďalšie neznáme osoby, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

Dňa **12.12.1997** pod číslom konania 7212/96-72-1108 **bola rozhodnutím prezidenta** Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku **udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nej pre trestný čin pomoci na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. ak 1 písm. c), § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 ods. 3 písm. a) ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že XXXXX (v tom čase vydatá Sokolovská) ako samostatná odborná referentka obchodnej skupiny číslo 8 v a.s. Technopol XXXXX vedome umožnila XXXXX, XXXXX a XXXXX samotnú realizáciu podvodu v a.s. Technopol XXXXX a v ČSOB pobočka XXXXX najmä tým, že dňa 27.4.1992 zabezpečila vyhotovenie a podpísanie

splnomocnenia a.s. Technopol-u XXXXX pre ČSOB pobočka XXXXX na preplatenie dokumentárnych akreditívovo v prospech firmy Introcommerce Inc. Holland napriek upozorneniu ČSOB, že poisťovacom certifikáte je závada, v dôsledku čoho bola dňa 5.5.1992 čiastka 2.308.920,-USD, t.j. cca 69 mil. Sk preplatená v prospech firmy Introcommerce Inc., čo bola hodnota nedodaného, ale uhradeného tovaru a spôsobená škoda pre a.s. Technopol XXXXX, uvedenú podvodne vylákanú sumu 2 308 920,- USD od a.s. Technopol XXXXX si rozdelili XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

Dňa **12.12.1997** pod číslom konania 3573/96-72-2417 **bola rozhodnutím prezidenta** Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku **udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nemu pre návrh na trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona vedené na tom skutkovom základe, že XXXXX XXXXX a XXXXX spoločne s XXXXX v mesiaci december 1991 navštívili XXXXX v Mníchove, SRN, kde ho prehovorili k účasti na spáchaní podvodu voči a.s. Technopol XXXXX tak, že po vysvetlení ako sa podvod uskutoční, mu vyvrátili jeho obavy z nereálnosti tohto fiktívneho obchodu prostredníctvom faxov s poukazom na to, že v a.s. Technopol XXXXX majú známeho človeka, ktorý je do celej veci zapojený a tento zabezpečí preplatenie fiktívneho tovaru cez ČSOB pobočka XXXXX, pod vplyvom tohto stretnutia sa XXXXX rozhodol k účasti na spáchaní podvodu a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 spoločne s XXXXX a XXXXX zrealizovali podvodný dovoz neexistujúcich textílií v hodnote 2.308.920,-USD z Holandska od fy. Introcommerce Inc. pre a.s. Technopol XXXXX, čím jej spôsobili škodu v sume cca 69 mil. Sk, uvedenú podvodne vylákanú sumu 2 308 920,- USD od a.s. Technopol XXXXX si rozdelili XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

Dňa **12.12.1997** pod číslom konania 4951/97-72-3773 **bola rozhodnutím prezidenta** Slovenskej republiky podľa § 366 ods. 1 Tr. poriadku **udelená milosť XXXXX** a podľa čl. 102 písm. i/ Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **bolo nariadené, aby trestné stíhanie**, vedené proti nemu pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že XXXXX spoločne s XXXXX, XXXXX a s ďalšími nezistenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode v decembri 1991 najskôr naplánovali a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 podľa plánu zrealizovali fiktívny dovoz textilných výrobkov z Holandska do ČSFR v celkovej hodnote 2.308.920,- USD ku škode a.s. Technopol XXXXX, tak, že pre tento účel v Holandsku založili na meno poľského občana XXXXX XXXXX, nar. XXXXX Poľsko firmu INTROCOMMERCE Inc. So sídlom S-Hertogenbosch, Janstraat č. 4 Holandsko, v mene ktorej potom zaslali na adresu a.s. Technopol XXXXX ponukový list na predaj neexistujúceho textilného tovaru, pričom XXXXX ako dlhodobý odberateľ textilného tovaru, hoci vedel, že tovar nebude nikdy dodaný predstieral, že o ponúkaný tovar má záujem a že pokiaľ dôjde k realizácii obchodu, tento tovar od Technopol-u a.s. odoberie. Pracovníci a.s. Technopol XXXXX pre tento účel otvorili v Československej obchodnej banke pobočka XXXXX 4 dokumentárne akreditívy č. 2025, 2026, 2027, a 2028 na celkovú sumu 2.308.920,-

USD, na ktoré po doručení sfaľovaných dokladov potvrdzujúcich prevzatie textilného tovaru špedičnou firmou zo SRN dali dňa 27.4.1992 príkaz na ich preplatenie v prospech dodávateľskej firmy Introcommerce Inc., avšak k dovozu tovaru v skutočnosti nedošlo, čím a.s. Technopol XXXXX bola takto spôsobená škoda vo výške najmenej 69.000.000,-Sk. (2.290.380,40€) Získanú finančnú čiastku z fiktívneho dovozu textilného tovaru potom XXXXX rozdelil podľa vopred pripraveného plánu tak, že XXXXX si ponechal 400.000,-USD XXXXX si ponechal 600.000,-USD a XXXXX si ponechal 362.340,-USD. Zostatok v sume 946.580,-USD prevzali v hotovosti ďalšie neznáme osoby, **nepokračovalo a bolo zastavené.**

V zmysle uvedených rozhodnutí o udelení milostí XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX **bolo uznesením sp. zn. VP-46/95 Ba zo dňa 19.12.1997** (právoplatné 7.1.1998) podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase rozhodnutia) **zastavené trestné stíhanie obvinených XXXXX a XXXXX** pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/ ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku), **zastavené trestné stíhanie obvineného XXXXX** pre návod na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a, ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku) a **zastavené trestné stíhanie obvinenej XXXXX** pre trestný čin pomoci na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku), vedené na KÚV PZ SR XXXXX pod č.k. VP-46/95, **pretože je trestné stíhanie podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Tr. por. neprípustné.**

Spáchanie trestných činov, pre ktoré bolo jednotlivým obvineným vznesené obvinenie bolo v pôvodnom trestnom konaní vedenom na Krajskom úrade vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave pod číslom konania VP-46/95 Ba, bolo preukázané vykonaným množstvom vyšetrovacích úkonov. Obvinení XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX spáchanie trestnej činnosti popierali.

Obvinený XXXXX bol ku skutku vypočúvaný viackrát (12.6.1995, 10.7.1995, 15.1.1996, 28.2.1996) uviedol, že s osobami XXXXX a XXXXX sa stretol na Vajanského nábreží v priestoroch fy. Syčko, spoločníci ktorej sú XXXXX a XXXXX XXXXX. Popiera akúkoľvek dohodu s XXXXX Nie je pravda, že plánoval fiktívny dovoz textilu a nie je pravda, že by zakladal fy. Introcommerc. Dostal sa k tomuto obchodu až prostredníctvom pracovníkov Technopol-u. O otváraní akreditívov v ČSOB nemal vedomosť. (rozpor s výsluchom XXXXX) Nie je pravda, že by si mal ponechať 600.000,- USD. Za tento obchod majú byť stíhaní XXXXX a XXXXX a nie on. XXXXX už za toto bol v Nemecku odsúdený a XXXXX ešte nie. Celé je to vykonštruované proti majiteľom fy. Syčko ide hlavne o XXXXX, aby proti XXXXX vypovedal a celá záležitosť sa zneužila na diskreditáciu prezidenta. Nemá žiadne otvorené účty v zahraničných bankách. Ďalej uvádza, že od pani XXXXX alebo od pána XXXXX sa dozvedel o ponuke obchodu s textilom. O firme Introcommerc sa dozvedel len cez Technopol. Keď sa potom stal ten podvod, tak sa pokúšal telefonovať do tej firmy a napokon sa rozhodli s XXXXX aj vycestovať do Holandska. Potom pán XXXXX ešte v Holandsku podával trestné oznámenie. O celej veci sa neskôr dozvedel podrobnosti len z dennej tlače. Na otázku ohľadne akreditívov uviedol, že ohľadne otvárania 4 akreditívov nebol prítomný pri ich otváraní, ale počet akreditívov na jeden prípad vie vysvetliť sumou za prípad, čo bolo v tej dobe bežné.

O XXXXX vie, že bol vybraný ako spolupracovník čs. rozviedky v rozhlase Slobodná európa. Vie, že pred obviňujúcou výpoveďou, ktorou obvinil jeho a XXXXX bol navštívený niekým zo Slovenska a bol vydieraný, že inak budú o ňom materiály poskytnuté nemeckej prokuratúre. Vyjadruje sa aj k účtu v banke ITIB Luxembursko, pričom popiera, že by tam mal účet, podpísal doklady XXXXX lebo si myslel, že ide o poistenie. Podpísali to aj jeho manželka a otec, doložil fotokópie cestovných dokladov a časť tlačiva vypísal on, ale preto, že neovláda aktívne nemecký ani anglický jazyk, tak nevedel čo podpisuje.

Obvinený XXXXX bol konfrontovaný so svedkom XXXXX 12.6.1995 a 19.2.1996, pričom konfrontácia podstatné odstránenie rozporov nepriniesla a s obvinenou XXXXX, s ktorou sa obvinený odmietol konfrontovať, resp. vypovedať.

Obvinená XXXXX bola vypočutá 12.1.1996 a 11.3.1996, pričom tiež spáchanie trestnej činnosti popiera. Uvádza, že v tomto obchodnom prípade vystupovala iba ako sekretárka XXXXX a robila len to, čo jej bolo prikázané. Na otázku kto jej dal teda príkazy na napísanie splnomocnenia k preplateniu dok. akreditívov z 27.4.1992, uviedla, že nevie, pri tomto postupovala samostatne, ale za obsah zodpovedal XXXXX Na otázku prečo napísala splnomocnenie 27.4.1992, keď platnosť akreditívov bola do 30.5.1992 a XXXXXu upozornil, že je potrebné preveriť, či je tovar na ceste, odpovedala, že podľa nej je otázka nelogická a žiaden predpis jej neukladal kedy ho mala napísať. Na ďalšiu otázku, prečo uviedla právnemu oddeleniu Technopol-u, po zistení podvodu na úkor Technopol-u, nepravdivé informácie, odpovedala, že možno jej to niekto kázal napísať. Odmietla sa vyjadriť k odmene 1,5 mil od fy. Petricomp (spoločnosť v ktorej bol v danom čase spoločníkom a konateľom XXXXX) a k dovolenke vo februári 1992 na Floride s XXXXX, pretože to podľa nej nesúvisí so skutkom. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedla, že vypisovala podklady k obchodným prípadom ako hospodárske zmluvy, príkazy na otvorenie akreditívu, ale osoby, ktoré mali právo to podpisovať to mali kontrolovať. Ďalej sa vyjadruje k fakturovaniu za tovar a príčinám oneskoreného fakturovania.

Obvinená XXXXX bola konfrontovaná so svedkom XXXXX 17.1.1996, 22.3.1996, svedkom XXXXX 17.1.1996 a svedkyňou XXXXX.

Obvinený XXXXX bol ku skutku taktiež vypočutý niekoľkokrát (10.1.1996, 4.4.1996) a po zastavení jeho trestného stíhania aj ako svedok 21.1.1997 a 11.4.1997), vo svojom výsluchu uviedol, že spoločne s XXXXX založili spoločnú firmu Sycko s.r.o. a ich spoločníkom vo firme bolo XXXXX. Na žiadnom skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa nepodieľal, nikoho nenahováral ani neutvrďoval v podvodnom konaní vylákať nejakú sumu peňazí. O tomto sa dozvedel až z uznesenia o vznesení obvinenia. XXXXX pozná, zoznámil sa s ním na jeseň 1991 na podnet spoločníka XXXXX. XXXXX predstavil ako svojho obchodného partnera a na stretnutí s ním sa zúčastnil aj XXXXX. Stretli sa spolu ešte asi 2 až 3 krát v prítomnosti XXXXX. Potom sa raz stretli na ceste do Holandska asi pred letom 1992 kedy mu priniesli on a XXXXX vzorky kanád a látok - maskovací vzor, vtedy XXXXX nebol prítomný. Tiež sa stretli u XXXXX na Floride. On osobne nemá v zahraničí žiaden účet, ani na svoju firmu. K aktivitám XXXXX sa vie vyjadriť len okrajovo, XXXXX obchodoval v tých istých priestoroch ako ich firma a obchodoval s textilom. U XXXXX videl nejakých jeho obchodných partnerov Indov s ktorými sa XXXXX rozprával po anglicky. XXXXX rozumel anglicky, na stretnutí s Indmi mal aj tlmočníka. Vo svojej druhej výpovedi sa vyjadril na otázku vyšetrovateľa po nahliadnutí do zoznamu telefonických hovorov Eurotelu, že telefonoval s XXXXX, zrejme išlo o obchodný prípad s kanadami. Na viaceré otázky neodpovedal, uviedol, že sa k nim bude

vyjadrovať až pri konfrontácií s XXXXX.

Ako svedok sa XXXXX XXXXX vyjadril, že nemali vo firme Syčko zamestnancov, boli iba oni traja. Na otázku vyšetrovateľa ohľadne jeho pobytu v Luxembursku v dňoch 7.-8.5.1992 uviedol, že bol v hoteli IBIS s XXXXX vtedy sa s XXXXX nestretol. Dôvod ich stretnutia v hoteli nebol taký ako uvádza XXXXX, žiadne peniaze si nedelili. Na otázku vyšetrovateľa ohľadne pobytu svedka XXXXX v hoteli vo Švajčiarsku v dňoch 8.-9.5.1992 uviedol, že nikdy nebol v hoteli Schweizer Hoff ubytovaný. Po predložení výsledkov právnej pomoci zo Švajčiarska – potvrdenia o ubytovaní uviedol, že nevie o aký účet sa jedná a nemôže sa k nemu vyjadriť. K tvrdeniu kantonálnej polície Zurich, že mal byť jedným z platcov za ubytovanie uviedol, že toto tvrdenie je v rozpore s tým, čo táto polícia zaslala nemeckým orgánom. Na konkrétnu otázku, či bol v tomto hotely ubytovaný a s kým uviedol, že si nepamätá. Stretnutie jeho, XXXXX na Floride bola dovolenka. Na otázku vyšetrovateľa po predložení podpisových vzorov z banky Creditanstalt Wien spoločnosti DANEX AG, kde sú uvedené podpisové vzory oprávnených osôb XXXXX svedok uviedol, že sa k tomu nevyjadruje, ani k expertíze podpisov, to je fotokópia. Na otázku, či je držiteľom kreditnej karty Diners Club uviedol, že si nepamätá.

V pôvodnom trestnom konaní bol vypočutý ako obvinený XXXXX dňa 4.4.1996, 23.1.1997 a 11.4.1997, ktorý spáchanie skutku uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia popiera. Vo svojom prvom výsluchu uviedol, že bol svojim právnym zástupcom oboznámený s výpoveďou p. XXXXX a v jeho výsluchu vidí porušenie medzinárodnej dohody. K jeho tvrdeniam je ochotný sa vyjadriť pri konfrontácií s ním. Na otázku vyšetrovateľa uviedol, že v období rokov 1991 – 92 je možné, že prespal vo všelijakých hoteloch, ale sa nepamätá. Meno XXXXX pozná z novin, nestretol sa s dokladmi na toto meno. Na otázku, či sa v Luxemburgu nestretol s XXXXX, keď boli v rovnakom čase ubytovaní v rovnakom hotely uviedol, že trvá na svojom vyjadrení, že sa nestretli. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedol, že vyšetrovanie je ovplyvňované politicky a z toho dôvodu nemôže byť vedené objektívne. Spochybňuje zadováženie výpovede bývalého agenta ŠTB p. XXXXX, ktorý je súčasným spolupracovníkom SIS. Zaujal stanovisko, že jeho obvinenie vychádza z politických tlakov a odovysielaného dokumentu v STV. Tvrdenia XXXXX neboli potvrdené výpoveďami spoluobvinených XXXXX, XXXXX ani prehlásením XXXXX a preto žiada zastaviť svoje trestné stíhanie. Vo svojej poslednej výpovedi v pôvodnom trestnom konaní uviedol, že odmieta vypovedať z nasledovných dôvodov : Najvyšší súd rozhoduje o jeho žalobe na MV SR ohľadne odňatia jeho cestovného pasu, existuje prepojenie medzi dozorujúcim prokurátorom XXXXX a kriminálnym komisárom XXXXX a tieto aktivity sú nad rámec medzinárodných dohovorov, z čoho vyplýva, že nemecká strana je informovaná o všetkom, čo sa deje na Slovensku. Z toho vzniká riziko, že všetko, čo povie na Slovensku bude odovzdané nemeckej strane. Celé konanie je zosnovaná provokácia bývalých tieňových štruktúr spravodajských služieb HZDS a žiada o zastavenie politického prenasledovania.

Dňa 26.3.1996 bol vyšetrovateľom Mestského úradu vyšetrovania XXXXX vypočutý obvinený XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že za skutok, pre ktorý je trestne stíhaný na území SR bol už právoplatne odsúdený orgánmi Spolkovej republiky Nemecko a trest riadne vykonal. Po poučení uviedol, že vypovedať chce a bude. Je ochotný sa aj v budúcnosti dostaviť na výsluch. Uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené a tomuto porozumel. V čase jeho doručenia sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Nemecku. Ku skutku uviedol, že v Nemecku podnikal od roku 1986, založil si firmu XXXXX-export-import. Najskôr podnikal v oblasti elektroniky a neskôr v oblasti potravín. Pri tomto podnikaní sa zoznámil

s holandským obchodníkom XXXXX a predával mu prevažne sušené mlieko z bývalého Československa, dovážalo sa cez firmu Technopol XXXXX. V štvrtom štvrtroku roka 1991 keď už sa s XXXXX dobre poznal mu tento povedal, že má veľmi dobrých spoločníkov na Slovensku a že ho s nimi zoznami pre budúcu spoluprácu. XXXXX mu povedal, že by ho chceli navštíviť v Mníchove a predostrieť mu konkrétny obchod. Povedal, že sú to spoľahliví priatelia, tiež robia obchod so sušeným mliekom a že má v úmysle sa s nimi angažovať v spoločnej firme. Koncom roka 1991 ho navštívili v kanceláriách jeho firmy v Mníchove páni XXXXX, XXXXX, XXXXX. Vedel o nich vopred z telefonátu XXXXX. XXXXX mu povedal, že ide o lukratívny obchod. Hovorili všetci a XXXXX sa mu zdal ako hlavný hovorca tejto skupiny. Predostreli mu celý podvodný plán z Tennopol-u, hovorili o sume 2,1 mil. USD a hovorilo sa o približnom rozdelení peňazí na päťiny. Bolo mu jasné, že z Technopol-u s nimi niekto spolupracuje, ale mená nespomínali. Pýtali sa s ktorou skupinou v Technopole on spolupracuje ohľadom obchodov s mliekom, aby sa zamedzilo nejakým konfliktom a aby ho nikto nespoznal v prípade telefonovania. Povedali, že XXXXX má firmu, ktorá nakupuje textilie cez Technopol a že s Technopolom má dobré vzťahy. Celý ten tzv. obchod mal prebehnúť tak, že niekde na Západe sa založí firma, ktorej majiteľa by sa nedali zistiť. Táto firma má ponúknuť obchod prostredníctvom Technopol-u XXXXX firme XXXXX. Malo sa to zorganizovať tak, že Technopol bude postupovať ako pri riadnom obchode, napíše žiadosť o zaslanie vzoriek a po odobrení by malo dôjsť k objednávke a otvoreniu akreditívu. Úlohy boli rozdelené tak, že XXXXX mal založiť firmu, najskôr americkú a potom dcérsku v Holandsku. Jeho (XXXXX) úlohou bolo vyrobiť všetky potrebné doklady k vyplateniu akreditívu, ponukové listy a tak. Potom sa všetci stretli v Bratislave v priestoroch fy. XXXXX na Vajanského nábřeží a dohovárali ďalší postup. Na tomto druhom stretnutí niekto z Bratislavčanov predložil XXXXX poľský pas na meno XXXXX. Na toto meno sa neskôr založila firma Introcommerce. On ešte pred týmto stretnutím v Bratislave vyslovil pochybnosti pred XXXXX a ten ho ubezpečoval, že čo sa týka bánk v Luxemburgu nebudú problémy, tam má styky. Na bratislavskom stretnutí mu tiež XXXXX a XXXXX tvrdili, že Technopol má v ČSOB niekoľko miliárd dlhu a či bude väčší alebo menší nezaváži, že ČSOB nemôže nechať padnúť Technopol, lebo by padla aj banka. Na tomto stretnutí sa dohodlo, že mu pošlú vzory dokumentov a má vybaviť ich text v nemeckom jazyku a tiež, že vybaví nejaké oficiálne razítka, pretože tieto sa nedali vyrobiť v Nemecku. Požiadali o vzory znakov podľa ktorých sa mali dať vyrobiť pečiatky. Tieto im poslal najskôr faxom, ale kvalita bola zlá, tak ich poslal DHL. Išlo o pečiatky hlavne obchodných komôr, certifikátov a razítka fy. Introcommerce dal vyrobiť v Nemecku. Pečiatky, ktoré zabezpečovali Bratislavčania mu prišli DHL, boli na plechu a dali sa nalepiť na drevené rúčky. Nevie, kto ich zabezpečil, komunikoval hlavne telefonicky s XXXXX alebo XXXXX alebo faxom. On podľa vzorov zabezpečil na hlavičkovom papiery doklady a poslal do Technopol-u. XXXXX založil firmu a bankový účet a po dohode presmerovali telefóny z Holandska do Nemecka na číslo p. XXXXX v Lübecku, cez ktorého mala prebiehať všetka oficiálna komunikácia. Najčastejšie konzultoval veci s XXXXX a XXXXX, menej s XXXXX, pretože ten bol rozcestovaný. Každý dokument konzultovali predtým ako bol zaslaný do Technopol-u. Nekonzultoval poisťňu zmluvu, ani nebola posielaná do Bratislavy. XXXXX a XXXXX mu povedali, aby nekomunikoval s tým človekom z Technopol-u od XXXXX, lebo do veci nebol zasvätený. Keď prišli za ním do Mníchova bývali v hoteli Daniel, ale možno bývali na falošné pasy, lebo v priebehu nemeckého vyšetrovania sa nenašlo nič o ich ubytovaní. U XXXXX videl aj iný pas – červený. Vzorky textili nakúpili v CaA a videl

to v taškách keď prišli za ním. Vzorky textilu dokončovali v Bratislave a poslali mu ich, on ich musel prebaľiť, dať dole cenovky a poslal ich do Holandska XXXXX, ten ich v mene firmy poslal do Bratislavy DHL-kou. Po predložení proforma faktúry z 18.3.1992 k vzorkám tovaru pod firmou Introcommerce, ktorá bola zaslaná Technopol-u, túto poznáva, písal ju on, opečiatkoval firemným razítkom a podpísal XXXXX – vymysleným menom zamestnanca. Potom prišla objednávka tovaru z Technopol-u a na to bol otvorený akreditív v ČSOB. Na bratislavskom stretnutí došlo k navýšeniu ceny za tovar, že vraj peniaze naviac pýtajú osoby v Technopol-e. V tejto dobe sa nevedelo, že sa to prevalí a všetkým sa to zdalo zábavné. Podľa jeho názoru mal najpodrobnejšie vedomosti o obchode s textilom XXXXX a všetci ostatní s ním veci museli konzultovať. Pri otváraní akreditívov boli nejaké problémy – nezrovnalosti s poisťením, to potom vybavoval XXXXX, mal dobré kontakty v poisťovni. Bolo to robené cez nejakú špedičnú firmu. Vie, že boli otvorené 4 akreditívy a to z dôvodu nejakých problémov Technopol-u v banke. Po odobrení dokumenty akreditívov nechal kuriérom odnieť do banky BILL v Luxemburgu. ČSOB dostala doklady cestou banky a nejaké výhrady mala ČSOB voči dokladom, tak sa potom BILL ozvala firme Introcommerce a on to faxoval do Bratislavy. Potom boli chyby odstránené. Po poukázaní akreditívov do banky BILL boli v stálom telefonickom spojení s Bratislavčanmi. Po nabehnutí peňazí boli dohodnuté, že peniaze pôjdu na iný účet v ITIB banke, ktorý účet tiež založil XXXXX. Potom XXXXX previedol peniaze na iné kontá v rámci ITIB banky, okrem iného aj na konto XXXXX, ktoré mu založil, a to sumu 600.000,- USD. Dohoda znela, že peniaze sa vyberú a rozdelia v hotovosti. Toto XXXXX nedodrжал a na jeho súkromné konto v CITY bank mu poukázal 400.000,- USD. Týmto proti nemu prakticky vyrobil dôkaz, tiež voči XXXXX, keď to robil bankovými prevodmi. XXXXX a XXXXX si chceli kúpiť nejaké autá, tak XXXXX ešte predtým ako prebehol „obchod“ poukázal XXXXX a XXXXX nejaké peniaze do Credit anstalt vo Viedni, raz 46.000,- USD, raz 10.000,- USD a komentoval to pred ním, že už im posielajú zálohy a ešte nič nezarobili. Okolo 17.mája 1992, nevie presne, sa dohodli na stretnutí v Luxemburgu. Stretli sa v hoteli Ibis najskôr on s XXXXX a potom v noci prišli Bratislavčania. Na druhý deň už boli pripravené peniaze v banke. XXXXX vybral maximum bolo to cez 470.000,- USD ale časť bola v šilingoch a časť v guldenoch. Osobne bol pri delení peňazí vo XXXXX izbe, on vtedy nič nedostal, lebo mu XXXXX poslal peniaze na účet. Bol ešte pri ďalšej delbe peňazí, to bolo vo výške 200.000,- USD, časť bola v markách a časť v dolároch, to bolo vo Švajčiarsku v hoteli Schweizer Hoff. XXXXX im nevyplatil celý podiel, stále niečo dlhoval a používal to na iné svoje obchody. On dával peniaze Slovákom vo svojom byte a oni si ich vzali. Dozvedel sa od nich, že majú nejaké problémy s XXXXX, zdá sa, že ich XXXXX krátil na podieloch. Od XXXXX vie, že sa mali stretnúť ešte niekedy v Luxemburgu kde ich vyplácal, ale pri tom on (XXXXX) nebol. Ďalej podrobne uvádza okolnosti ubytovania v hoteloch a správania spoločníkov. Nemeckej prokuratúre poskytol fotografie z ich stretnutí v čínskej reštaurácii v Mníchove aj zo stretnutia u neho na Floride. Vo svojom nemeckom konaní sa dozvedel, že na neho vypovedá nejaký utajený svedok, neskôr zistil, že to bol XXXXX, ktorý bol tiež stíhaný a bol v tej istej väznici. Preto potom prestal o celej veci mlčať, keď sa XXXXX správal nekorektne. XXXXX skoncipoval miestoprísahné vyhlásenie o svojej nevine a tak sa rozhodol všetko povedať, lebo nemecká prokuratúra išla dôrazne po ňom. Ďalej uvádza okolnosti snahy ovplyvniť jeho výpovede cestou jeho matky, ktorej sa XXXXX vyhrážal. Od XXXXX sa dozvedel, že ten je v kontakte s prezidentom a radil mu, aby si podal žiadosť o milosť, to aj v decembri 1995 urobil. Vo výpovedi sa tiež vyjadruje na otázky vyšetrovateľa

k jednotlivým dokladom, telefónnym číslam, prihlasovacím lístkom z hotelov a pod. Napr. k prihlasovaciemu lístku z hotela Schweizer Hoff uviedol, že ide o lístok z izby kde bol ubytovaný s XXXXX, lístok vypísal XXXXX a on naň dopísal + XXXXX. K žiadosti o milosť uviedol, že si ju podal na podnet XXXXX, ktorý mu povedal, že všetci si ju už podali. Berie na vedomie, že to nebola pravda. Text žiadosti o milosť mu prišiel faxom, nevie odkiaľ a on to presne opísal vo svojej žiadosti. V Nemecku bol za tento skutok a ďalšie odsúdený, za všetky skutky, na 5 rokov a 8 mesiacov.

K výsluchu obvineného XXXXX boli doložené výpisy hovorov z Eurotelu, vzory pečiatok, ubytovacie lístky z hotela Ibis Luxemburg, faktúra z hotela Ibis, ubytovacie lístky zo hotela Schwierzerhof Zürich.

Na č.l. 981 – 990 je založená výpoveď XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX v prítomnosti štátneho zástupcu Dr. XXXXX ako utajeného svedka (vid' výpoveď uvádzaná obvineným XXXXX .)

Na č.l. 991 – 1024 sa nachádza miestoprísažné prehlásenie XXXXX s prekladom.

Na č.l. 1040 -1052 vo vyšetrovacom spise sa nachádza preklad ďalšieho vyhlásenia XXXXX zo dňa 12.1.1996.

Pri hodnotení hodnovernosti výpovedí obvinených je potrebné uviesť, že výpoveď obvineného XXXXX korešponduje s ostatnými zadováženými dôkazmi, najmä výsledkami právnych pomoci z Holandska, Rakúska, Švajčiarska a Nemecka, taktiež s dôkazmi zadováženými cestou obnoveného trestného konania (s poukazom na Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 5.4.2017 č. 570, publikovaným v Zbierke zákonov pod číslom 74/2017) voči obvinenému XXXXX a to zadovážením spisového materiálu Krajského súdu XXXXX I. 4KLs 311 Js 23969/94.

XXXXX bol v rámci žiadosti o právnu pomoc vypočutý ako svedok v rámci právnej pomoci Bavorskou krajskou kriminálnou políciou 3.1.1995 – uviedol, že XXXXX zasvätil do obchodu s textilom svojho správcu vo Švajčiarsku. Na jar 1992 krátko potom či, čo boli uvoľnené akreditívy vo výške celkom 2,3 milióna dolárov týkajúce sa obchodu s textilom stretli sa XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX v Luxemburgu. Strávili noc v hoteli Ibis a vyzdvihli si asi 500 000 dolárov v rôznych menách. Výber hotovosti realizoval XXXXX sám a následne vyplatil tieto peniaze slovenským spolupáchatelom. Peniaze pre XXXXX previedol omylom na jeho účet v City Corp v Luxemburgu. Na to všetci spolu odcestovali do Švajčiarska do Zürichu a trávili noc v hoteli Schweitzer Hof a tu oslavovali. Asi o týždeň neskôr realizoval XXXXX ďalší výber v hotovosti. V tejto dobe boli XXXXX a XXXXX možno ešte aj XXXXX vo Švajčiarsku, aby tieto peniaze prevzali. Jednu ďalšiu veľkú časť koristi nechal XXXXX previesť do Švajčiarska. Ďalšia časť išla do Creditanstalt Wien Schwechat. Obchod s textilom zabezpečili jedinou reálnou poistkou ako bolo požadované. Svedkovi je známe že XXXXX musel mať v ďalšom problémy a vyjadril sa že je vydieraný.

Výsluch svedka XXXXX vykonaný v trestnom konaní vedenom v Mníchove 321 Js 23969/94, kde uviedol, že obvinený XXXXX, XXXXX a XXXXX sa zoznámili tak že XXXXX a XXXXX pracovali v zahraničnom obchode. Tak narazili na XXXXX Myslí si, že predtým pracovali pre firmu Domáce potreby a s XXXXX obchodovali s nejakými fritézami. K osobe XXXXX, toto meno pozná, spomína si, že bol riaditeľom oddelenia Technopolu a od začiatku pôsobil na realizácii obchodu s textilom. Osobne ho nepozná. Pri rozhovoroch o tomto obchode, v Mníchove, keď svedok namietal, že ako má tento obchod bežať, že je to zložité, tak poznamenali XXXXX, XXXXX a XXXXX, aby si nelámali hlavu, pretože riaditeľ oddelenia XXXXX je o celej veci

najlepšie informovaný. Ubezpečovali ho, že sa na to nepríde, uvádzali, že firma Technopol má u Obchodnej banky asi 2,4mld korún dlhov a tak ďalších pár miliónov pritom nehrá žiadnu úlohu. Technopol, že pôjde dolu vodou. Uvádzali mu tiež, že aj v banke je to vybavené. XXXXX mu dodatočne povedal, že nejaká pracovníčka banky za to dostala od neho kompletne zariadený byt. Ďalej podrobne uvádza ako prebiehala faxová komunikácia a ako predkladali nepravdivé doklady k obchodu s textilom. Tiež uvádza spôsob delenia peňazí ich výber a prevody na účty.

Výpoveď obvineného XXXXX tiež v základných rysoch korešponduje s výpoveďami svedkov, najmä pracovníkov spol. Technopol a.s., ktoré boli vykonané v pôvodnom trestnom konaní.

Z týchto výpovedí poukazujem najmä na :

Protokol o výsluchu svedka XXXXX (zamestnanec Technopol a.s.) vec v podstate nevybavoval, iba podpísal akreditívov- bol k tomu oprávnený, k súhlasu k preplateniu akreditívov uviedol, že za ním prišla pani XXXXX, ktorá to pred ním parafovala a bol v presvedčení, že je to v poriadku, nekontroloval o aký obchodný prípad ide. XXXXX pozná, realizoval cez Technopol viacero prípadov, od pána XXXXX vie, že XXXXX firma ostala Technopolu dlžná za rok 1992 126 mil. Sk. Po tomto obchodnom prípade ho volal XXXXX a pozval na večeru, kde potvrdil, že sa podvod stal a že pána XXXXX (riaditeľ Technopol-u) to bude stáť miesto.

Výsluch svedka XXXXX (ako generálny riaditeľ Technopol-u v čase výpovede, v čase skutku riaditeľ obchodnej skupiny 3), splnomocnil AK Erben na podanie trestného oznámenia. Asi v pol. roku 1994 pri preverovaní pohľadávok zistili, že je ešte otvorený prípad s fy. Introcommerce z Holandska, realizovala to sk. 8 pána XXXXX a ref. XXXXX XXXXX ho informoval, že keď zistili, že ide o podvod – sfalšované akreditívov, bola záležitosť oznámená Holandskej polícií v Hersogenbosch. Tiež ho informoval, že bol v tejto veci vypovedať aj v SRN, kde bol za tento podvod odsúdený p. XXXXX. S p. XXXXX bol rozviazaný prac. pomer. Išlo o štandardný obchod, ale nebola venovaná pozornosť prevereniu zahraničnej firmy a spoľahlivosti partnera. Podpísanie preplatenia akreditívov pánom XXXXX hodnotí ako profesionálnu chybu. Pri dôslednom preverení všetkých okolností mohlo byť podvodu zabránené. Dňa 11.4.1995 bol predstavenstvom a.s. poverený na podanie trestného oznámenia, predtým sa oficiálne oznámenie nepodávalo (v SR). Pri podaní trestného oznámenia poskytli polícií niektoré doklady aj časti spisu zo SRN. Z materiálov poskytnutých polícií podľa neho vyplýva, že do podvodu boli zapletení aj občania SR.

Zápisnica o výsluchu svedka XXXXX (pracovala v ČSOB), predložené doklady ohľadne akreditívov nemajú pečiatku banky, preto boli doručené osobne. Z materiálov vie uviesť, že dňa 30.3.1992 bola požiadavka z Technopolu, o otvorenie akreditívov, musela byť doplnená pretože tam chýbala špecifikácia – druh tovaru. Dňa 25 (lebo 27 – preklepy v zápisnici) boli otvorené akreditívov, ešte pred doplnením príkazu. Nevie kto z Technopol-u žiadal zmeniť podmienky akreditívov – zrušiť poistenie. Akreditívov boli otvorené 25.3.1992, teda ešte pred doplnením príkazu, tento dopĺňal Technopol. Povolili jednu zmenu a to miesto nakládky tovar. Zrušenie bodu 3 akreditívov nemalo zmysel, zvyšovalo sa tým riziko. Dňa 24. (alebo 21 nevidno, prepísované) 4. 1992 im boli doručené doklady od banky beneficianta s tým, že poistenie nie je žiadané beneficiantom, t.j., že v prípade poškodenia alebo scudzenia, nedodania tovaru si mohol uplatňovať nárok na škodu iba beneficiant – Introcommerce a Technopol nie. Oni o tom informovali Technopol a dostali písomné stanovisko, aby akreditívov preplatili. Dňa 29.4.1992 oznámili písomne Technopolu, že

bol daný príkaz k preplateniu dokumentárnych akreditívov v luxemburskej banke. Po tovare začali pátrať z Technopolu až 24.6.1992 a listom zo dňa 13.7.1992 informovali ČSOB, že akreditívy boli preplatené na základe sfaľovaných dokladov. Tento list do ČSOB nebol doručený, pretože pozerala v bankových dokladoch a nenašla ho. Prípad za Technopol vybavovala p. XXXXX.

Doplnenie výsluchu svedkyne zo dňa 12.6.1995, bol jej predložený doklad – preplatenie akreditívov zo dňa 27.4.1992, ktorý bol nájdený pri domovej prehliadke u XXXXX, k tomuto uvádza, že ide o doklad pravdepodobne z ich banky, pretože na pravom hornom okraji spoznáva svoj rukopis, že tento doklad osobne prevzala 27.4.1992 o 13.30 hod., tento doklad bol donesený do banky osobne priamo jej, pravdepodobne p. XXXXX.

Protokol o výsluchu svedka XXXXX, osoby XXXXX nepozná, XXXXX pozná z počutia od roku 1991, kedy bol riaditeľom 8. oddelenia Technopolu a robili pre XXXXX kontrakčnú činnosť, textil, výpočtová technika a elektronika. Pre XXXXX robili veľa kontraktov v hodnote 30 – 50 mil. Sk. išlo o strednodobé kontrakty a v tom období vždy riadne a včas platil a vytvoril si v ich podniku dobrú povesť. V tom období si však už množstvo podnikov začalo vyvíjať vlastnú zahranično obchodnú činnosť a to znižovalo príjmy Technopolu ako aj to, že bol na nich devalvačný dopad. V tom čase on neprichádzal osobne do styku s XXXXX, jednávali s ním pán XXXXX a po jeho odchode pani XXXXX. Títo mohli podpisovať kontrakty do hodnoty 3 mil. Sk a on ako od tejto sumy až do 50 mil. Sk. (všade uvádzané Sk, avšak do 1.1.1993 išlo pravdepodobne o Kčs. *Slovenské korunové bankovky a mince vznikali a dostávali sa do obehu počas roka 1993, hoci Slovenská republika začala svoju históriu 1. januára 1993. V prvých mesiacoch roka funkciu platidiel na Slovensku plnili česko-slovenské mince a bankovky. Po menovej odluke s Českou republikou, 8. februára 1993, na bankovkách pribudli kolky so štátnym znakom Slovenskej republiky. V deň menovej odluky bola daná do obehu prvá slovenská minca v nominálnej hodnote 10 Sk a ďalšie mince a bankovky nasledovali v krátkych časových odstupoch. V priebehu roka 1993 boli česko-slovenské mince a okolkované bankovky postupne stiahnuté a nahradené slovenskými*). Potom sa to v priebehu roku 1992 zmenilo tak, že zástupcovia mohli uzatvárať kontrakty do hody 10 mil. Sk a jemu výška 50 mil. bola ponechaná. Nad túto hranicu mohol konať na základe poverenia Generálny riaditeľ. Riaditeľ oddelenia – obchodnej skupiny pán XXXXX bol do konca roka 1991 pripravený odísť do dcérskej firmy Svitraco, ale do mája 1992 ostal vo funkcií riaditeľa skupiny, takže na výkon jeho kompetencií a podpisovanie bol splnomocnený on (XXXXX). Všetci pracovníci, ktorí uzatvárali kontrakty boli schopní a pracovali u nich (XXXXX aj XXXXX od roku 1988). Osobne sa stretol s XXXXX začiatkom roka 1992, kedy ho žiadal o prípravu kontraktu nad rámec kompetencie vedúceho referátu a jednalo sa o Indonéziu. Teraz si spomenul, že XXXXX videl ešte skôr pri kontrakte s elektronikou, kedy XXXXX nemal oprávnenie – išlo o kontrakt nad jeho právomoc (od 3 – 10 mil.) a musel to podpisovať on. K obchodu, ktorý je predmetom vyšetrovania, k tomuto uvádza, že mu prišiel na jeho meno fax od neznámej firmy Introcommerc a bol tam podpísaný XXXXX, neskôr sa na polícii v Nemecku dozvedel, že toto meno používal XXXXX. Vo faxe bolo, že sa dozvedeli, že Technopol sa zaoberá dovozom textilu a teda im ponúkajú jogging a iný textilný tovar. Nepamätá si, vo faxe boli konkretizované ponuky na jednotlivé druhy textilu a ceny a poznámka, že ceny sú aktuálne iba krátky čas, ide o exkluzívny tovar, aby objednávali rýchlo. Bolo to asi vo februári 1992, dal to prešetriť referátu pani XXXXX a ponúknuť to vnútrozemským kontrahentom. Keďže pre veľkoodberateľov to robil XXXXX, dali ponuku XXXXX. Vedel zo zmlúv,

že XXXXX robil textil pre všetkých tuzemských odberateľov. On osobne už predtým po konzultácií s Generálnym riaditeľom, podpisoval s XXXXX dovoz textilu na dosť veľké sumy XXXXX Číny, Indonézie a Indie. Do tohto obdobia boli všetky záväzky zo strany XXXXX riadne plnené. XXXXX uhrádzal tovar až po dodávke, dodávku financovala ich firma. Keď XXXXX spomenuli, že by mal zaplatiť pred dodávkou, tak povedal, že potom nepotrebuje Technopol, ale sa obráti na Petrimex, pána XXXXX z Petrimexu a ten to spraví ako to on požaduje. Toto mu XXXXX povedal v prípade vyšetrovaného prípadu Introcommerc. Potom ako dostal teda tú faxovú ponuku, tak ju dal na príslušný referát pani XXXXX a tá to ponúkla XXXXX. XXXXX bol v podstate monopolným dodávateľom pre vnútrozemské firmy. Od toho momentu ako dostal XXXXX tú ponuku tak korešpondoval aj navštívil Introcommerc. Toto vie od samotného XXXXX, ktorý mu osobne povedal, že firma je to slušná a že si dohodol rozsah, veľkosť dodávky a sortiment. XXXXX priniesol hotové podklady k uzavretiu kontraktu a pani XXXXX urobila už iba obchodnú časť. Išlo o kontrakt v hodnote 2.300.000,- USD a XXXXX vedel, že on takého výšky nemôže podpísať, to vedel samozrejme od pani XXXXX. S touto vedomosťou prišiel XXXXX za ním, aby ho kontaktoval s generálnym riaditeľom, že chce diskutovať na tému, že má možnosť pomôcť Technopolu s kontaktmi, čo sa týka vyriešenia devalvačných dopadov. To bolo asi mesiac pred podpisom kontraktu. XXXXX vedel, že v tej dobe bol na tom Technopol zle a on mal dosť známych vplyvných ľudí, ktorí by vedeli presadiť úhradu devalvačných dopadov, lebo vie, že České podniky podostávali späť tie devalvačné dopady. On povedal Kočnerovi, že to nie je jeho právomoc, ale že vybaví stretnutie s gen.riaditeľom. Vie že sa to stretnutie uskutočnilo v priebehu toho alebo nasledovného dňa. On bol na tom stretnutí a XXXXX spomínal ministrov XXXXX a XXXXX, ktorý bol vtedy preds. federálneho zhromaždenia. Pán XXXXX XXXXX zabezpečiť vrátenie tých devalvačných dopadov cez nejakého námestníka ministra financií. Myslí si, že bez tejto protislužby by generálny riaditeľ sotva súhlasil s uzavretím kontraktu. Boli vtedy v takej situácii, že nemohli uzatvoriť taký kontrakt ako firma, vzhľadom na bilanciu, preto predtým požadovali, pred dodaním, poukázať peniaze. Pokiaľ vie, tak XXXXX sprostredkoval stretnutie gen. riaditeľa s XXXXX, pretože potom dostal súhlas na uzatvorenie tohto obchodu, že môže kontrakt podpísať, ale za predpokladu, že XXXXX fy. Pro-Trend nemá voči Technopolu neuhradené pohľadávky. Výsledkom tých rokovaní o devalvačných dopadoch bolo uhradenie ich časti v hodnote asi 1,5 miliardy korún, čo oznámil gen. riaditeľ na porade. Tieto peniaze boli uhradené ešte pred zistením skutočného stavu obchodu s Introcommerc. Na základe súhlasu riaditeľa teda dal XXXXX dopísať do kontraktu, že tento vstupuje do platnosti až po otvorení akreditívu ČSOB, malo sa jednať o dokumentárny akreditív. Akreditív mal byť otvorený vo výške kontraktu a išlo o nejakú banku v Luxemburgu. Potvrdili sa jeho obavy, že ČSOB nebude chcieť, za tejto situácie, pre Technopol otvoriť akreditív. Boli aj nejaké zmenené predpisy banky a tak pod tlakom času otvorila pani XXXXX 4 čiastkové akreditívy, tak, aby sa vyhla konzultáciám s bankou. Toto nebola výnimka, ale bežná prax. Museli konzultovať s bankou a bol tam s pani XXXXX jednali s nejakou ženou a tá chcela vedieť pre koho a aký tovar dovážajú, akú povest' má ich odberateľ a pod., na dodávateľa sa nepýtala. Oni si na dodávateľa teda firmu Introcommerc vyžiadali prostredníctvom banky informáciu, dali aj dotazník, ale teraz si už od odpoved' nepamätá. Boli pod tlakom odberateľa, takže ani nemohli počkať na príchod správy a uspokojili sa s tvrdením pána XXXXX, ktorý sa zaručil za túto firmu že je to spoľahlivý dodávateľ. Do momentu uzatvorenia kontraktu nemala ich spoločnosť informáciu od ČSOB o obchodnej povesti a pomeroch dodávateľa. XXXXX im dal deň pred uzavretím

kontraktu, na hodnotu kontraktu zmenky, dal ich osobne jemu a na každý kontrakt bola vystavená osobitná zmenka - 4 zmenky, 4 kontrakty. Zmenky boli iba na jeho firmu a žiadna banka sa mu na tieto zmenky nepodpísala, lebo nemal taký majetok, aby sa na toto podpísali. XXXXX prehlásil, že ručí celým dodaným tovarom, ktorý však napokon dodaný nebol. Také zmenky ani oni neakceptovali. Do tej doby za 15 rokov jeho praxe v Technopole sa nevyskytol ani jeden prípad podvodu. Napokon pán XXXXX presadil v obchodnej banke, že akreditívy boli otvorené a rozdelené na 4 približne rovnakej sumy. Akým spôsobom sa mu to podarilo on nevie, možno by sa k tomu vedela vyjadriť pani XXXXX. Dokumentárny akreditív bol zvolený preto, lebo dodávateľ je povinný pred obdržaním čiastky z akreditívu predložiť dôkazy a doklady o tom, že tovar je dodaný v množstve a kvalite podľa kontraktu, a že bol odovzdaný špeditérovi a tým majú istotu, že za peniaze dostanú tovar. Návrhy zmluvy vo všetkých štyroch prípadoch mu predložila pani XXXXX, ktorá ich predložila na ich firemných tlačivách, a musela predložiť aj ďalšie náležitosti kontraktu ako je rozsah, špecifikácia podľa veľkostí, kvalita podľa odoslaných vzoriek a takisto hospodársku a kúpnu zmluvu medzi Technopolom a Pro trendom. On to podpísal, pretože mal splnomocnenie od generálneho riaditeľa. K vzorkám uvádza, že pani XXXXX dostala vzorky podľa jej vyjadrenia ešte pred kontraktom, povedala, že sú výbornej kvality, jemu stačilo len písomné potvrdenie od XXXXX pri podpise zmluvy. Pri podpise kontraktu, resp. predtým, sa aj pán XXXXX vyjadril, keď priniesol tie zmenky, že kvalita sľubuje dobrý obchod. XXXXX bol spokojný s cenou, za ktorú boli ochotní doviest' a aj s kvalitou. Nie je si istý akým spôsobom bola zabezpečená dodávka, nevie kým bol kontaktovaný špeditér. Zmluvy so zahraničnými partnermi podpisoval on, lebo XXXXX to nesmela. Potom čakali na dodávku, zmluvy sa vrátili akceptované od zahraničného dodávateľa faxom, tam ich ubezpečovali, že ďakujú za objednávku a tovar podľa požadovanej kvality dodajú, podpísaný bol XXXXX ako riaditeľ firmy. Dňa 23. 4. 1992, vo štvrtok, prišla za ním pani XXXXX s napísaným listom od ČSOB, kde stálo že Technopol súhlasí s preplatením akreditívov aj napriek závadám avizovaným XXXXX mu vysvetlila, že je tam rozpor v jednom dokumente, čo sa týka poistenia tovaru, dodávateľ mal poistiť tovar sám a neurobil to. On si nepamätá ako to bolo v obchodnej zmluve medzi ich firmou a zahraničným dodávateľom. So zahraničným dodávateľom bola zmluva uzavretá len prostredníctvom faxového styku, návrh a akceptácia potom poštu už nešli. Toho dňa odmietol podpísať text takého listu pre banku a nariadil pani XXXXX nech požiadavku Obchodnej banky tlmočí dodávateľskej firme a že ten list podpíše, keď budú mať istotu, že táto záhada je odstránená. Myslel tým, že potom zmocnia banku k vyplateniu akreditívu, nevie však či bol akreditív splatný len oproti predloženiu dokladov alebo aj na písomný súhlas ich firmy po ich predložení. On si myslí, že na pani XXXXX musel vyvíjať odberateľ - XXXXX zrejme veľký tlak, pretože mu hrozilo penalizovanie za nedodanie objednávky. V piatok ráno dňa 24. 4. 1992 ho už čakala pri príchode do práce pani XXXXX, že nesmú brzdiť dodávku, aby ten list podpísal a že jeho pokyny z predchádzajúceho dňa nemohla splniť, pretože ani telefonicky ani faxom sa do firmy Introcommerc nedovolala. On nasledujúce dni cestoval do Talianska a po návrate zistil, že list, ktorý on odmietol podpísať, podpísal riaditeľ skupiny XXXXX. Pýtal sa pani XXXXX kedy príde tovar a ona mu ukázala fax od firmy, že pre rozsiahly štrajk autodopravcov v Nemecku sa dodávka oneskorí. Medzitým mu ukázala aj akreditívne dokumenty a po ich prezretí konštatoval, že tak precízne dokumenty ešte za svojho pôsobenia nevidel. Na dokumentoch boli podpisy XXXXX a podpisy existujúcej špedičnej firmy aj s uvedeným telefónnym číslom, meno si už nepamätal. Povedal pani XXXXX, aby tam volala a to čo sa dozvedela bolo podkladom na

okamžitú cestu do Holandska, pretože špeditér uviedol, že prepravujú výlučne mraziarenské výrobky a žiaden textil. Toto oznámil generálnemu riaditeľovi, ktorý okamžite podpísal cestu do Holandska a oznámil to aj pánovi XXXXX, ktorý povedal, že on, ako poškodený, sa na tejto ceste chce zúčastniť. XXXXX tam išiel autom s pani XXXXX. Vyrazili skôr a jeho potom prišli počkať na letisko. Prvá cesta viedla na obchodný register kde sa dozvedeli, že pred týždňom bola firma Introcommerce vymazaná z obchodného registra a dozvedeli sa že túto firmu založil nejaký poľiak XXXXX. Okamžite išli na políciu, kde s nimi spísali asi 15 strán a najali aj holandského advokáta. Počas výsluchu na polícii v Holandsku zistili že ten XXXXX síce existuje, ale nikto nevie, kde sa nachádza. Po návrate do Bratislavy na doporučenie pána XXXXX prípad nahlásili na polícii, pán XXXXX prišiel s pánom XXXXX do Technopolu a urobili s ním a XXXXX zápisy. Cestou späť z Holandska cestoval s XXXXX, s ktorým sa bavili o tomto podvode, boli v šoku, XXXXX hovoril, že v Bratislave sa otvára Interpol a že on sponzoruje nejaký športový klub policajtov, pozná tam osoby, ktoré budú vec riešiť bez prietahov. Potom od troch dní prišiel do Technopolu aj s XXXXX, o ktorom povedal že to je jeden z tých čo pripravujú vznik Interpolu. Keď to oznámili na polícii robili sa len výsluchy, písomné firemné trestné oznámenie urobené nebolo. Potom to prestalo byť dôležité, lebo na základe pozvania nemeckej polície sa dozvedeli, že slovenská polícia na ich dotazy buď neodpovedá alebo konkrétne napísala, že všetci podozriví sú bezúhonní občania a určite nemajú nič spoločné s týmto prípadom. Oni po oznámení napísali aj banke v nádeji, že podvodníci ešte nevybrali peniaze, aby banka zakročila a nepreplatila akreditív. Potom sa dozvedel v ČSOB, že banka v Luxemburgu už akreditívy vyplatila. V decembri 1992 volal vyšetrovateľ XXXXX z Mníchova a tak tam s pani XXXXX vycestovali a vypovedali, boli tam dvaja zadržaní podozriví XXXXX a XXXXX, u ktorých našli pečiatky a falošné doklady k akreditívnym dokumentom. Policajti v Mníchove ho žiadali výpis z OR fy. XXXXX, založená pánom XXXXX a spoločníci boli XXXXX a XXXXX. Potom v Nemecku obvinili aj XXXXX, pretože XXXXX vypovedal a hovoril o ich pláne. Z policajných spisov sa dozvedel, že XXXXX povedal, že celý plán podvodu mal vymyslieť XXXXX, ktorý pomocou XXXXX využívajúc známosť s XXXXX, ktorý mal kontakty na Technopol zrealizovali kontrakt na základe ich návrhu. Čo sa týka XXXXX, stále vystupoval ako poškodený. Až minulého roku 1994 mu svedok vyčítal niečo v súvislosti s týmto podvodom a aj vtedy tvrdil, že s tým nič nemá, ale nech si svedok dával pozor, lebo keď XXXXX vyjde z väzby tak mu to spočíta. Potom XXXXX prestal byť solventným zákazníkom, zaplietol sa s nejakým XXXXX, ktorý ho obral o peniaze a dúfal, že zarobí na devalvácií, o ktorej vedel dopredu. Toto ale svedok nevie od XXXXX. Na záver dodal, že pochvala riaditeľa za sprostredkovanie kontaktu by sa mala nachádzať v zápisnici z porady, kde o tom bola krátka veta, ale svedok v priamom styku s XXXXX ani XXXXX nebol.

Ku skutku boli v predmetnej trestnej veci v pôvodnom konaní vypočutí aj ďalší svedkovia :

XXXXX (spoločník obv. XXXXX v spoločnosti Petricomp s.r.o.) a vyjadruje sa k listinným dôkazom, ktoré boli zaistené pri prehliadke v ich firme a k provízií pre XXXXX v sume 1.290.000,- a 300.000,- Kčs.

XXXXX, ako živnostník vykonával práce pre fy. XXXXX s.r.o., bol spolumajiteľom fy. Gatex. K firme XXXXX uviedol, že v nej pracoval do času, kým ju pán XXXXX nepredal XXXXX a uzávierku k 15.12.1993 vypracoval on a tým odovzdal celú agendu pánovi XXXXX. Vyjadruje sa k dokladom, ktoré boli vystavené na vzorky tovaru od fy. Introcommerce, nevie sa vyjadriť, či na tovar od fy. Introcommerce boli

uzatvorené zmluvy na umiestnenie tovaru, ak by tovar prišiel, podľa jeho názoru by išiel do Otexu, ale žiaden tovar neprišiel. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedol, že koncom roka 1993, kedy odchádzal z firmy bolo voči Technopol-u veľa faktúr neuhradených za tovar, ktorý im dodal Technopol. Neuhradené boli preto, lebo XXXXX nemal peniaze, lebo nakupoval iný tovar a to drahé kamene. Vie, že Technopol umožnil aj odklad platenia za tovar, ale na to si dohliadal pán XXXXX.

XXXXX, ktorý pracoval ako riaditeľ fy. Otex XXXXX. O tom, že by mal Otex od XXXXX nakúpiť nejaký textil z Holandska nič nevie. Vyjadruje sa k obchodnému prípadu tovaru z Číny a Indie od fy. Petricomp a XXXXX.

XXXXX – obchodný námestník fy. Otex XXXXX. Firma Introcommerce mu nič nehovorí, vypovedá k tovaru z Číny a Indie.

XXXXX ako príslušník PZ bol v Technopol-e spísať poznatok k možnému podvodnému konaniu o ktorom ho informoval XXXXX. Vec prekonzultoval so svojim nadriadeným a keďže bolo podané trestné oznámenie v Holandsku a nič nenasvedčovalo účasti slovenských občanov, tak vec založili a/a.

XXXXX pracovník PPZ, ktorý ako jazykovo zdatný zisťoval v roku 1994 nejaké informácie z konania v Nemecku.

XXXXX ako príslušník PZ vykonával šetrenie v Technopol-e v roku 1994, kde vystupoval ako podozrivý XXXXX. Po informovaní jeho nadriadeného bolo rozhodnuté, že tento prípad nebudú viac rozpracovávať, pretože je riešený v Nemecku. On riešil dovoz tovaru z Ázie, nie z Holandska.

XXXXX – občan Rakúskej republiky sa vyjadril k ručeniu úveru v hodnote asi 30 mil.

XXXXX pracovník Investičnej a rozvojovej banky a.s.

XXXXX, bratranec XXXXX k obchodom XXXXX

XXXXX novinár, ktorý písal články o kauze XXXXX uviedol, že zdroj informácií neuvedie, informácie nepochádzali od OČTK.

XXXXX majiteľ fy. Panda v Žiline, obchodoval s fy. XXXXX. Predával tovar od fy. XXXXX, išlo o tovar z Indie a Číny. Tovar si v januári 1994 prevzal pán XXXXX.

XXXXX ako spoločník fy. Insales spolupracoval s XXXXX XXXXX. Ako mandatár sprostredkovali kontakt v Indii. Vyjadril sa k zmluve a faktúram.

XXXXX, vedúca pracovníčka Slovenská inkasná s.r.o., ktorú založilo ministerstvo financií SR, odkúpili pohľadávky ČSOB a.s. voči Technopol-u. predložila zoznamy pohľadávok Technopol-u kde voči fy. XXXXX evidujú 126 838 205,- Sk.

XXXXX – fy. DANA veľkoobchod textil, predávali tovar pochádzajúci od XXXXX, stretol sa aj s novým majiteľom p. XXXXX. Doložil množstvo faktúr a pokladničných dokladov.

XXXXX vypovedal k pobytu osoby XXXXX v Prahe, od začiatku roka 1995 nedal o sebe pán XXXXX žiadnu informáciu.

XXXXX obchodoval s XXXXX a jeho XXXXX s textilom, s osobou XXXXX nikdy neprišiel do kontaktu. Celá jeho obchodná dokumentácia bola ukradnutá.

Ku skutku, boli vypočutí zamestnanci spoločnosti Technopol a.s. :

Ako svedok – poškodený XXXXX,

svedkovia XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX

Ku skutku boli vypočutí aj zamestnanci ČSOB a.s. :

XXXXX XXXXX (vyjadruje sa k nezrovnalostiam ohľadne poistenia a popiera tvrdenie obv. XXXXX ohľadne toho, že banka aj tak akreditívny preplatí), XXXXX XXXXX

Bankou boli dodané dokumentácie k jednotlivým akreditívom : 2025, 2026, 2027 a 2028.

Do spisu boli doložené aj notársky overené doklady z Technopol-u a.s. ako

akreditívy, kalkulácie, DHL, korešpondencia a faxy, interné predpisy a podpisové vzory Zakladateľská zmluva fy. Introcommerece v anglickom jazyku, ponukový list, objednávka a zmluva, osvedčenie o pôvode, dokumentárne akreditívy a pod.

V pôvodne vedenom trestnom konaní boli vyhotovené odborné vyjadrenia – písomznalecké expertízy sporných podpisov na prihlasovacích lístkoch hotela IBIS Luxembourg zo dňa 7.mája 1992 vystavené na mená XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX RJ., XXXXX a podpisový vzor z banky Creditanstalt XXXXX. Výsledkom skúmania bolo zistené, že podpisy podpisových vzorov na tlačive banky Creditanstalt Wien sú s najväčšou pravdepodobnosťou pravými podpismi osôb XXXXX. Ďalej bolo expertízou zistené, že sporné podpisy na prihlasovacích lítkoch hotela IBIS sú pravými podpismi XXXXX, XXXXX.

Cestou zabezpečenej previerky prostredníctvom Interpol-u bolo zistené, že XXXXX, XXXXX a XXXXX XXXXX obývali všetci traja izbu č. 311 a pri odchode dňa 8.5.1992 zaplatil XXXXX o 8.42 hod hotelový účet vo výške 10.880,- luxemburských frankov svojou Diners kreditnou kartou č. 883607-7004. Osoba XXXXX obývala izbu č. 377 a zaplatila v hotovosti účet 6.370,- luxemburských frankov. Osoba XXXXX mal izbu č. 304 a účet platil taktiež v hotovosti vo výške 4.162 luxemburských frankov.

Ohľadne bankových dokladov z banky ITIB v Luxemburgu Interpol uviedol, že táto banka je v likvidácii a nedisponuje dokladmi, tieto boli už poskytnuté na základe právnej pomoci prokuratúre XXXXX I.

Na základe vykonanej previerky vo Švajčiarsku cestou Interpol-u bolo zistené, že podľa prihlasovacieho lístku v hoteli Schweizer Hof nocovali dňa 8.5.1992 v tomto hoteli osoby XXXXX a XXXXX, XXXXX nevyplňoval samostatný prihlasovací lístok. Bol doložený prihlasovací lístok s údajom XXXXX + XXXXX deň príchodu 8.5.1992 a deň odchodu 9.5.1992.

Výsledkom previerky v USA bolo zistené, že XXXXX pricestoval na územie USA 6.9.1992. Osoby XXXXX a XXXXX vstúpili na územie USA 10.2.1992 a opustili územie 17.2.1992.

Cestou právnej pomoci zo SRN boli do spisu doručené výsluch svedka XXXXX zo dňa 1.10.1992 (za firmu poskytujúcu kancelárske služby) a doklady z banky ITIB Luxemburg a BIL Luxemburg.

Informácie Interpol-u zo Švajčiarska boli následne verifikované cestou právnej pomoci do Švajčiarska, kde bolo zistené, že z 8. na 9.mája 1992 vo Švajčiarsku v hoteli Scghweizer Hof prespali XXXXX na izbe 526 a úhradu platil kreditnou kartou Diners Club č.účtu 36138949169003 9405 XXXXX a XXXXX prespali spoločne na izbe č. 517 a účet platil za obe osoby XXXXX kreditnou kartou Diners Club č.účtu 36138836077004 9310 A. XXXXX XXXXX prespal na izbe č. 529 a platil kreditnou kartou Diners Club č. účtu 36138836168001 9310 A. XXXXX prespal na izbe 527 a ubytovanie zaplatil v hotovosti. Osoba XXXXX bola ubytovaná v tomto hotely aj v noci z 23.-24.9.1992.

V predmetnej veci bola vykonaná aj právna pomoc v Rakúsku, v rámci ktorej bol vypočutý svedok XXXXX vedúci filiálky Creditanstalt Wien – letisko. Z výsledkov právnej pomoci bolo zistené, že na tejto pobočke banky bol zriadený účet firmy DANEX a.s. na meny USD a ATS a to osobou XXXXX. Oprávnení disponovať s účtom boli XXXXX XXXXX, XXXXX a Ing. XXXXX XXXXX. Životnosť účtu bola 7 mesiacov do 18.6.1993 a v prospech účtu boli vykonané prevody v sume 847.000,- USD.

Vykonanou právnou pomocou v Poľsku bol vykonaný výsluch svedka XXXXX XXXXX nar. 10.6.1948. Z výsluchu svedka a dokladov predložených svedkom a Generálnym konzulátom Poľskej republiky v Bratislave bol zistené, že XXXXX XXXXX boli odcudzené doklady dňa 8.8.1989 v Bratislave, medzi nimi aj pas PO 296044. O tomto upovedomil Generálny konzulát. Spoločnosti Introcommerce ani Technopol svedok nepozná.

Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 5.4.2017 č. 570, publikovaným v Zbierke zákonov pod číslom 74/2017, bolo rozhodnuté o zrušení :

1. Článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky (XXXXX) z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z.z.
2. Rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky (XXXXX) zo 7. júla 1998 o amnestii uverejnené pod číslom 214/1998 Z.z.
3. **rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného (XXXXX) zo dňa 12.decembra 1997 č.k. 3573/96-72-2417**

Následne bol vydaný Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 7/2017 z 31.mája 2017, uverejnený pod číslom 140/2017 Z.z., ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného XXXXX zo dňa 12.decembra 1997 č.k. 3573/96-72-2417, **čím odpadli dôvody, pre ktoré bolo trestné stíhanie obvineného XXXXX dňa 19.12.1997 v zmysle ustanovenia § 172 ods. 1, písm. d/ Trestného poriadku zastavené.**

V obnovenom trestnom konaní proti obvinenému XXXXX boli vykonané výsluchy **Obvineného XXXXX** dňa 06.09.2017, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že k samotnému skutku sa nebude vyjadrovať, nakoľko k nemu už viac krát vypovedal a už viac k nemu vypovedať nebude. Zároveň však dodal, že po vynesení rozsudku Krajského súdu vo Viedni, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia sám uviedol, že XXXXX bol do Rakúska zavlečený proti svojej vôli a za asistencie Slovenských štátnych orgánov, sa vo februári 1996 vrátil na Slovensko. Niekedy v tom období bolo bývalým vyšetrovateľom XXXXX vznesené obvinenie pre ten istý skutok, pre ktorý bol obvinený v Nemecku. Slovenská štátna moc teda dúfala, že jeho zavlečením dosiahne vydanie obvineného na trestné stíhanie do Nemecka. V tej dobe išlo podľa obvineného o mocenský boj medzi prezidentom a premiérom, a zavlečenie obvineného do Rakúska malo byť prostriedkom nátlaku na vtedajšieho prezidenta XXXXX, ktorý mal vyvíjať predseda vlády resp. vtedajšia vláda. Prostriedkom nátlaku na prezidenta malo byť taktiež samotné vznesenie obvinenia obvinenému. Po návrate sa obvinený snažil v apríli 1996 cez Rakúsko vycestovať do Nemecka a tam celú záležitosť ukončiť, no na hraničnom prechode bol Slovenskými colnými orgánmi obvinenému odobratý cestovný pas. Obvinený ďalej uviedol, že s OČTK riadne spolupracoval až do momentu, keď už bolo evidentné, že účelom stíhania je používanie jeho osoby na politický boj. Z dôvodu neexistencie iného východiska uzavretia situácie sa vtedajší prezident teda rozhodol za podmienky, že obvinený vycestuje do Nemecka za účelom podrobenia sa všetkým potrebným úkonom, že vydá rozhodnutie o udelení milosti. To bolo podľa obvineného vydané niekedy koncom roku 1997. Obvinený bol následne vo februári 1998 na ceste do Nemecka zadržaný na hranici medzi Českom (Rozvadov) a Nemeckom, kde bol následne umiestnený do väzby (pravdepodobne v rámci konania o MZR) a následne

vydaný do spolkovej republiky Nemecko. Obvinený záverom svojej výpovede pripomenul, že výsledkom trestného konania vedeného v Nemeckej republike pre identický skutok, pre ktorý je vedené toto konanie, bolo, že voči nemu dňa 23.02.2000 Nemecký krajinový súd trestné stíhanie zastavil.

Poškodeného XXXXX dňa 17.10.2018, ktorý do zápisnice o výsluchu uviedol, že je generálnym riaditeľom spoločnosti TECHNOPOL a.s. a súčasne aj predseda predstavenstva. V tejto spoločnosti pracuje od roku 1998, čiže po všetkých tých udalostiach, ktoré sa týkajú predmetnej veci. K skutku sa nevie nijak vyjadriť. Vie iba informácie ktoré boli spomínané v médiách, a tieto je zbytočné uvádzať. K danej veci mu iba pracovníčka TECHNOPOLU našla nejaké dokumenty. Ďalej uvádza, že TECHNOPOL nikdy nepostúpil ich pohľadávku na inú firmu, čiže sa pripája k trestnému konaniu a súčasne žiada o náhradu škody 4.423.480,-EUR. Toto je škoda ktorú v Technopole evidujú. Dokumentácia týkajúca sa predmetnej veci už bola skartovaná, čiže k nej v TECHNOPOLE nemajú iné podklady ako tie, ktoré pri tomto výsluchu odovzdal vyšetrovateľovi.

V pôvodnom trestnom konaní bola na zastupovanie poškodeného v trestnom konaní splnomocnená dňa 5.4.1995 XXXXX AK Benediktovi 5 XXXXX (jej výsluchy a trestné oznámenie podané v mene Technopol-u a.s. sa nachádzajú v zväzku č. VII vyšetrovacieho spisu), ktorá podala trestné oznámenie pre skutok podvodu v súvislosti s preplatením akreditívov v sume 2.3 mil. USD pričom uviedla, že Technopol a.s. podal v tejto veci trestné oznámenie aj v Holandsku dňa 21.7.1992 a konanie sa v tejto veci vedie aj Spolkovej republike Nemecko na štátnom zastupiteľstve XXXXX I. v konaní 321 Js 22439/93, ktoré bolo ukončené právoplatným rozsudkom. Podľa zápisnice Rozsudok priložila k trestnému oznámeniu (avšak vo zväzku VII sa nenachádza, ani iné doklady v počte 88 strán ako uvádza splnomocnenkyňa). Vo výsluchu svedka poškodeného uviedla, že nemá žiadne iné doklady ku škode. Ďalší výsluch splnomocnenkyne sa týka skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie iba obv. XXXXX (textil z Ázie v hodnote 126.048.523,- Sk) Splnomocnenec do spisu doložil žalobu podanú na Okresný súd XXXXX III. v mene klienta Technopol proti povinnému XXXXX s.r.o. na výkon rozhodnutia odpredajom hnutelných vecí, z ktorého vyplýva, že viacerými rozsudkami Mestského súdu v Bratislave bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému celkom 90.0425.540,- Sk. Pro trend mal v IRB a.s. prenajaté dve bezpečnostné schránky, v ktorých pri komisionálnom otváraní sa zaistili kazety s drahými kameňmi (podľa znaleckých posudkov) a preto navrhujú aby súd nariadil uspokojenie pohľadávky oprávneného predajom obsahu bezpečnostných schránok (drahými kameňmi).

XXXXX, ktorý vo svojom výsluchu dňa 17.10.2017 uviedol, že od uvedeného skutku uplynulo cca 26 rokov, a tak si na žiadne podrobnosti nespomína. V podrobnostiach odkázal na svoje výpovede spred 25 rokov, kedy bol v tejto veci vypočúvaný či už v postavení obvineného, alebo svedka. Zároveň uviedol, že trestné stíhanie voči jeho osobe, ktoré bolo vedené Nemeckými vyšetrovacími orgánmi bolo ukončené zastavujúcim rozsudkom Nemeckého súdu, v ktorom bolo konštatované, že ani on, ani spoluobvinený XXXXX a XXXXX XXXXX sa na podvode voči spoločnosti TECHNOPOL a.s. nijakým spôsobom nepodieľali.

XXXXX, ktorý vo svojom výsluchu dňa 17.10.2017 uviedol, že od posledného výsluchu došlo k skutočnosti, že svedok bol oslobodený nemeckým súdom (opäť

nepravdivé tvrdenie). Prvotné konanie v tejto istej veci prebiehalo v Nemecku, kde bol v postavení obvineného/obžalovaného a následne oslobodený Krajiniským súdom v Mníchove. Podľa vtedajšieho jeho právneho zástupcu tento rozsudok platí v celej EU a tým pádom platí aj na XXXXX mladšieho.

XXXXX XXXXX, ktorá dňa 17.10.2017 do zápisnice o výsluchu uviedla, že v danej veci už vypovedala pred viac ako 20 rokmi, pričom sa tejto svojej výpovede pridrižiava a nemá k nej čo viac dodať.

Obvinený XXXXX doložil pri svojom výsluchu rozhodnutie Krajiniského súdu v Mníchove o zastavení jeho trestného stíhania v SRN, z citovaného rozhodnutia však nie sú zrejmé dôvody ani skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie zastavené. Taktiež predložil obvinený obžalobu podanú na Krajiniský súd v Mníchove, ktorá však nebola preložená. Na základe týchto skutočností bol cestou Európskeho vyšetrovacieho príkazu požiadany príslušný justičný orgán Spolkovej republiky Nemecko o vyhotovenie a zaslanie fotokópie kompletného vyšetrovacieho spisu 4 KLS 311 Js 23969/94, o oznámenie, či v predmetnej veci bolo trestné stíhanie obvineného XXXXX zastavené, z akých dôvodov a zaslať citované rozhodnutie, oznámiť ako bolo ukončené trestné stíhanie spoluobvinených XXXXX a XXXXX a zaslať všetky meritórne rozhodnutia od podania obžaloby až do právoplatného rozhodnutia v danej veci.

Z doručených a preložených výsledkov právnej pomoci je zrejmé, že na obvineného XXXXX (spoločne aj na obvinených XXXXX a XXXXX) bola prokuratúrou Krajiniského súdu XXXXX I. podaná 6.10.1997 obžaloba. Na základe vykonaného vyšetrovania XXXXX I sa obvineným kládie za vinu nasledovný skutkový stav:

Osobitne stíhaný XXXXX je od 06.08.1991 spoločník v slovenskej spoločnosti, ktorej právna forma je podobná právnej forme nemeckej spoločnosti s ručením obmedzeným. Ide o firmu Sycko spol. s r.o. so sídlom v Bratislave / Slovensko. Predmet podnikania tejto spoločnosti je obchodovanie s tovarom akéhokoľvek druhu. V prípade ďalších dvoch spoločníkov ide o obvinených XXXXX a XXXXX spoznal XXXXX koncom roka 1991 prostredníctvom XXXXX Na tomto stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v novembri 1991 v kancelárii XXXXX v St.-Cajetan-Straße 1, XXXXX, bol prítomný aj obvinený XXXXX, ktorý v Bratislave na adrese Miletičova 1 prevádzkuje firmu Pro-Trend. Táto firma dodáva textil slovenským veľkoobchodným podnikom, preto je už roky v kontakte so zahraničnoobchodným koncernom Technopol, prostredníctvom ktorého sa v predmetnom čase museli realizovať zahraničné obchodné aktivity z Československa na západ. Na uvedenom stretnutí v Mníchove prezentovali XXXXX, XXXXX a XXXXX svedkovi XXXXX svoj plán, podľa ktorého chceli na úkor firmy Technopol zinscenovať podvod. Na základe už jestvujúceho konceptu mala byť založená firma, ktorej skutočných majiteľov nebude možné zistiť. Prostredníctvom tejto novozaloženej firmy v Holandsku sa mala faxom poslať firme Technopol ponuka na dodávku textilu, toho času ešte v hodnote 2,1 milióna USD. Textil bol ako tovar vybraný preto, lebo XXXXX vlastnil uvedenú firmu obchodujúcu s textilom a firma Technopol by túto ponuku preposlala jemu. Do tohto plánovaného podvodu boli zapojení aj doposiaľ nezistený riaditeľ oddelenia vo firme Technopol ako aj, čo bolo dôležité pre ďalšie uskutočnenie plánu, doposiaľ nezistená zamestnankyňa Československej obchodnej banky v Bratislave. Okrem toho mali aj XXXXX a XXXXX ako bývalí zamestnanci koncernu veľmi dobré vzťahy vo firme Technopol. Po doručení ponuky mal XXXXX túto zdanlivo označiť „ako výhodnú“. V

skutočnosti bol však už vtedy dohodnutý aj postup vo firme Technopol. Ako ďalší krok plánovaného podvodu mal XXXXX dostať faxom od XXXXX túto ponuku, pretože XXXXX sám nemal dostatočné skúsenosti v oblasti obchodu s textilom. K ponuke pre firmu Technopol mali byť pripojené vzorky textilu, ktorých zaslanie XXXXX zabezpečil takisto XXXXX. Úlohou do podvodu zapojeného XXXXX malo byť, na základe jeho dobrých vzťahov v luxemburských bankách, založiť v niektorej z týchto bánk akreditív. Táto banka mala zároveň vystupovať aj ako zastupujúca banka pre obchodné záležitosti uvedenej holandskej fiktívnej firmy, ktorú plánovali založiť. Pri týchto rozhovoroch v kancelárskych priestoroch XXXXX išlo aj o to, aby sa telefonáty a faxy prichádzajúce do sídla holandskej fiktívnej firmy presmerovali do Lübecku k medzičasom zosnulému spolupáčateľovi XXXXX, ktorý mal prevziať potrebné telekomunikačné služby. V rámci tohto rozhovoru v novembri 1991 sa hovorilo aj o rozdelení „zisku“. Dve pätiny získaných finančných prostriedkov si mali rozdeliť XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktorí mali z tohto podielu znášať aj režijné náklady. Ostatné tri pätiny si mali rozdeliť XXXXX, XXXXX a XXXXX, pričom z tohto podielu mali byť vyplatení aj spolupáčatelia vo firme Technopol. V rámci tohto rozhovoru XXXXX potvrdil, že sa bude podieľať na realizácii plánovaného podvodu, pri ktorom mala firma Technopol zaplatiť za textil, ktorý jej nikdy nebude dodaný.

V presne nezistenom čase pred Vianocami 1991 sa uskutočnilo v priestoroch firmy XXXXX ďalšie stretnutie XXXXX. Na tomto stretnutí sa účastníci trestného činu dohodli na tom, že názov novozaloženej fiktívnej firmy bude XXXXX. Okrem toho odovzdal XXXXX pri tejto príležitosti XXXXX fotokópiu poľského cestovného pasu na meno XXXXX, na ktorého sa mala uvedená fiktívna firma založiť. Ďalej sa pri tejto príležitosti dohodlo zvýšenie objemu podvodného obchodu s textilom na 2,3 milióna USD, pretože spolupáčatelia z firmy Technopol neboli spokojní s ich predbežne stanovenou výškou podielu. Podľa tohto nového rozdelenia mal dostať XXXXX sumu 400.000,- USD a XXXXX sumu 400.000,- USD. Zvyšok bol určený pre slovenskú skupinu páchatel'ov. Ďalej sa konkretizovali aj úlohy XXXXX. On mal doplniť, prepísať, opečiatkovať a podpísať písomnosti, ktoré mu pripravila Slováci.

V ďalšom období uskutočnili účastníci trestného činu nasledovný plánovaný podvod: Za pomoci holandského svedka XXXXX, s ktorým boli XXXXX a XXXXX už v predtým v kontakte za účelom založenia neaktívnej americkej firmy XXXXX so sídlom v Delaware, založil XXXXX v meste 's-Hertogenbosch firmu XXXXX ako dcérsku firmu americkej fiktívnej spoločnosti XXXXX Inc.", ktorá bola založená dňa 16.01.1992. Firma XXXXX bola dňa 04.02.1992 zapísaná do obchodného registra Priemyselnej a obchodnej komory pre Severné a východné Brabantsko v 's-Hertogenbosch. Firma XXXXX mala svoje sídlo v priestoroch firmy poskytujúcej kancelárske služby svedkyne XXXXX na adrese Hertog-Janstraat 4 v 's-Hertogenbosch. Ako vedúceho firmy uviedol XXXXX podľa plánu: XXXXX, bytom vo Varšave. V priestoroch firmy poskytujúcej kancelárske služby boli následne nainštalované zariadenia na presmerovanie hovorov, a to tak, aby telefonáty a faxy prichádzali priamo k XXXXX do Lübecku. Predmetné faxové zariadenie s potrebnými identifikačnými znakmi poskytol XXXXX XXXXX. Následne v presne nezistenom čase založil XXXXX na žiadosť XXXXX pre firmu Introcommerce bankový účet číslo 5-196/7737/550 v spoločnosti Banque International de Luxembourg (BIL), pričom podmienky v banke dohodol tak, aby bolo možné disponovať účtom prostredníctvom telefónu ako aj faxu.

XXXXX nechal v tomto čase vyrobiť v Mníchove vo firme XXXXX firemnú pečiatku XXXXX a na Slovensku pečiatku Priemyselnej a obchodnej komory Hamburg, pretože tieto sa mali neskôr použiť.

Pri ďalšom uskutočňovaní spoločného plánu dostal XXXXX následne faxom v presne nezistenom čase vo februári 1992 od XXXXX vzor ponuky na obchod s textilom. XXXXX túto ponuku zo dňa 17.03.1992 prepísal, podpísal falošným podpisom „XXXXX“ a poslal XXXXX, ktorý ju potom prostredníctvom faxu preposlal do firmy Technopol. Firma Technopol si následne vyžiadala vzorky, ktoré dostal XXXXX od XXXXX. Po odstránení etikiet XXXXX tieto vzorky prebalil a poslal ich v XXXXX ktorý ich v mene holandskej firmy Introcommerce ako odosielateľ poslal do firmy Technopol.

Dňa 20.03.1992 objednala firma Technopol vo firme XXXXX textil v celkovej hodnote 2.308.920,- USD, ktorého dodanie XXXXX prostredníctvom XXXXX záväzne potvrdil, pričom tieto potvrdenia objednávky zo dňa 23.03.1992 podpísal takisto falošným podpisom „XXXXX“. Následne založila firma Technopol v Československej obchodnej banke v Bratislave v prospech Banque International de Luxembourg celkovo štyri akreditívy vo vyššie uvedenej hodnote. V ďalšom období vyhotovil XXXXX v spolupráci s XXXXX celkovo štyri Osvedčenia Európskeho spoločenstva o pôvode zo dňa 13.04.1992, ktoré sa týkali dodávky textilu. Tieto osvedčenia s pečiatkou „Priemyselná a obchodná komora Hamburg“ a pripojeným podpisom XXXXX boli falošné, pretože XXXXX chcel týmto spôsobom zakryť svoje vlastné podvodné úmysly ako aj podvodné úmysly svojich spolupáchateľov. Ďalej vyhotovili XXXXX a XXXXX s rovnakým úmyslom dve špedičné potvrdenia o prevzatí zo dňa 13.04.1992 na firmu W. Mandersloot b.v. ako aj celkovo štyri faktúry zo dňa 06.04.1992 vo výške vyššie uvedenej sumy, ktoré boli opäť podpísané pod falošným menom „E. van Dahlem“. Po schválení týchto faktúr zo strany slovenských spolupáchateľov boli predmetné faktúry prostredníctvom Banque Internationale de Luxembourg predložené Československej obchodnej banke v Bratislave, ktorá ich následne uhradila. Dňa 05.05.1992 bola suma vo výške 2.307.307,31 nemeckých mariek pripísaná na účet fiktívnej firmy „Introcommerce“.

V zmysle vopred dohodnutého plánu účastníkov trestného činu nebol predmetný textil nikdy dodaný.

XXXXX dostal z uvedeného podvodu do polovice septembra jemu prislúchajúci podiel vo výške 400.000,- USD.

XXXXX, XXXXX a XXXXX dostali spolu cca. 1 milión USD.

Obvinení XXXXX (a XXXXX a Ing. XXXXX XXXXX) týmto konaní spáchali trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva v súbehu s falšovaním listín podľa §§ 263 odsek 1; 267 odsek 1; 25 odsek 2; 52 Trestného zákona (SRN).

Trestné konanie, ktoré bolo na území Spolkovej republiky Nemecko vedené proti obvineným XXXXX, XXXXX a XXXXX bolo u každého podľa § 153a ods. 2 nemeckého Trestného poriadku zastavené po úhrade uloženej peňažnej sumy. Pri tomto rozhodnutí Krajinského súdu XXXXX I. sa nevychádzalo z príslušných jednotlivých prípadov.

Príslušné ustanovenia nemeckého trestného poriadku znejú :

§ 153a – Upustenie od stíhania – uloženie podmienky / povinnosti a pokyny

1/ so súhlasom súdu, príslušného na zahájenie hlavného pojednávania a obžalovaného môže štátne zastupiteľstvo upustiť pri prečine predbežne od vznesenia verejnej obžaloby a zároveň uložiť obvinenému povinnosti a podmienky, ak tieto nie sú v rozpore s verejným záujmom na trestnom stíhaní a nie sú v rozpore so závažnosťou viny. Ako podmienky alebo povinnosti prichádzajú do úvahy najmä (...)

2/ úhrada finančnej sumy v prospech dobročinného zariadenia alebo štátnej

pokladnice (...)

3/ ak už bola obžaloba vznesená, súd môže so súhlasom štátneho zastupiteľstva a obžalovaného konanie predbežne zastaviť a obžalovanému zároveň uložiť povinnosti a podmienky podľa ods. 1 veta prvá a druhá. (...)

Z doručených výsledkov Európskeho vyšetrovacieho príkazu zo SRN ďalej vyplýva, že **Uznesením sp. zn. 4 KLS 311Js 23969/94 Krajského súdu XXXXX I. zo dňa 23.2.2000** v trestnej veci vedenej **proti XXXXX** pre podvod a iné **sa konanie** podľa § 153a ods. 2 Trestného poriadku **predbežne zastavuje. Obžalovanému sa ukladá povinnosť uhradiť sumu vo výške 100.000 nemeckých mariek** a to v celosti alebo v mesačných splátkach najneskôr do 1. marca 2000 **do Štátnej pokladnice**. Následne **uznesením Krajského súdu XXXXX I. sp. zn. 4 KLS 311Js 23969/94 zo dňa 23.2.2000 bolo trestné konanie vedené proti XXXXX definitívne zastavené** a čin, ktorý je predmetom konania už nemôže byť stíhaný ako prečin. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že **obžalovaný splnil v plnom rozsahu a v určenom termíne stanovené povinnosti podľa § 153a ods. 1,2 Trestného poriadku**.

Rovnaké rozhodnutia boli vydané aj vo vzťahu k obžalovanému XXXXX, ktorému bolo uložené uhradiť sumu 400.000,- DM do Štátnej pokladne a tiež vo vzťahu k XXXXX ktorému bolo uložené uhradiť sumu vo výške 20.000,- DM do Štátnej pokladne. Trestné stíhanie oboch bolo definitívne zastavené po uhradení uložených finančných prostriedkov.

Teda obžalovaní XXXXX, XXXXX a Ing. XXXXX XXXXX neboli oslobodení nemeckým súdom, resp. nebolo súdom rozhodnuté, že by sa nedopustili trestnej činnosti, trestné konanie vedené voči nim bolo zastavené (so súhlasom obžalovaných a štátneho zastupiteľstva) z dôvodu splnenia uloženej povinnosti - zaplatenia určenej peňažnej sumy.

K obhajobným tvrdeniam obvineného XXXXX, že jeho trestné stíhanie v tzv. kauze Technopol bolo politicky motivované a ovplyvňované politicky a z toho dôvodu nemôže byť vedené objektívne je v rozpore so skutočnosťou. K zhodným výsledkom vyšetrovania dospeli orgány činné v trestnom konaní v Spolkovej republike Nemecko, ktoré nemali nijaký politický záujem na trestnom stíhaní obvineného XXXXX.

Obžaloba podaná prokuratúrou Krajského súdu XXXXX I. dňa 6.10.1997 na obvinených XXXXX, XXXXX a XXXXX bola odôvodnená dokazovaním vykonaným príslušnými orgánmi Spolkovej republiky Nemecko. K jednotlivým dôkazom je uvedené, že spolupáchateľ XXXXX k celému žalovanému skutkovému stavu podal rozsiahle vyjadrenie, ktoré podanie obžaloby v každom smere potvrdzuje. Pochybnosti obhajoby XXXXX ohľadne dôveryhodnosti XXXXX nie sú presvedčujúce. Obhajoba sa odvolávala na to, že XXXXX až do svojho výsluchu 5.10.1994 údajne nikdy nehovoril o slovenských spolupáchateľoch. Táto výpoveď XXXXX mala vzniknúť až po návšteve súkromnej sekretárky predsedu vlády SR XXXXX u XXXXX v Ústave na výkon trestu XXXXX. Toto sa však nezakladá na pravde. Už dňa 22.9.1993 opísal XXXXX v postavení svedka rozhodujúce postavenie XXXXX pri podvode s textilom, aj keď vo výsluchu svoju vlastnú rolu radšej utajil. Dôvodom podrobného vyjadrenia XXXXX k účasti troch obvinených XXXXX na skutku až 5.10.1994 je skutočnosť, že až v tomto období bol ochotný sa

k predmetnej veci v plnom rozsahu priznať. Návšteva súkromnej sekretárky XXXXX počas doby väzby XXXXX sa nikdy neuskutočnila a to na základe preverenia všetkých jeho návštev vo väzbe. XXXXX boli doručené výsledky starej žiadosti o právnu pomoc od rakúskych úradov ohľadne dokumentov a ku kreditnej karte XXXXX v Diners Club Rakúsko. Z týchto dokladov vyplýva 100%-ná správnosť tvrdení XXXXX. Pravdivosť tvrdení XXXXX o stretnutí v hoteli Ibis v Luxemburgu boli potvrdené z príslušných faktúr hotela. Aj tvrdenie XXXXX, že po návšteve v Luxembursku všetci spoločne cestovali do Zürichu, aby tam v hoteli Schweizer Hof poriadne oslávili úspešný podvod bolo potvrdené vyšetrovaním Kantonálnej polície Zürich, pobyt všetkých piatich osôb v tomto hoteli bol potvrdený. Na faktúre XXXXX je uvedená značná čiastka vo výške 926 frankov za jedlo pre viacerých účastníkov tejto skupiny, čo naznačuje menšiu oslavu. Už len táto skutočnosť vyvracia vecné tvrdenie XXXXX, že medzi týmito troma Slovákmi a XXXXX existoval iba povrchný vzťah. Tento vzťah musel byť, čo sa XXXXX týka, dosť intenzívny na to, aby sa XXXXX a XXXXX v tomto hoteli delili o jednu izbu a dosť intenzívny na to, aby XXXXX zaplatil XXXXX ich spoločnú návštevu v bodeli (č.l. 2074 SRN spisu). Vyšetrovaním bolo tiež zistené a potvrdené, že XXXXX, XXXXX a XXXXX boli v čase skutku spoločne stálymi zákazníkmi v Mníchovskej čínskej reštaurácii, a existuje fotodokumentácia (1453 a nasl.), že XXXXX, XXXXX a XXXXX si nenechali ujsť ani návštevu XXXXX v jeho dovolenkovom dome na Floride.

V obžalobe sú ďalej podrobne popísané jednotlivé dôkazy ako doklady ohľadne zápisu firmy Introcommerce do Obchodného registra priemyselnej a obchodnej komory v s-Hertogenbosch zo dňa 4.2.1992, pričom táto firma bola z obchodného registra už dňa 15.5.1992 vymazaná. Ohľadne uzavretia nájomnej zmluvy so spoločnosťou poskytujúcou kancelárske služby pre Introcommerce vypovedá svedkyňa XXXXX, tiež o nainštalovaní zariadenia na presmerovanie hovorov k vtedajšiemu spolupáchatelovi XXXXX v Lübecku. U XXXXX boli nájdené pečiatky napr. aj obchodnej komory Hamburg, ktoré, bolo znalecky potvrdené, že sú falošné. Do spisového materiálu bolo založené aj XXXXX navrhnuté rozdelenie získaných finančných prostriedkov zo dňa 5.5.1992, resp. 30.4.1992. Ďalšie dôkazy proti obvineným XXXXX sa opierajú o doklady k účtu fy. Introcommerce BIL (Banque Internationale a Luxembourg). Okrem bankových dokladov vypovedajú aj svedkovia z tejto banky . Na tento účet fy Introcommerce, kde bol oprávneným disponentom Jedrzejak boli pripísané finančné prostriedky štyroch akreditívov v celkovej hodnote 2.308.000,- USD. O dokladoch k akreditívom a telefonickom pokyne na ich odposlanie banke do Bratislavy vypovedá svedkyňa XXXXX. Ešte dňa 6.5.1992 bola suma vo výške 2.307.307,31 USD prevedená na účet č. 340814 v ITIB. Svedok z banky ITIB vypovedal, že XXXXX založil v ich banke v priebehu rokov asi 20 – 30 účtov a založil aj účet s názvom XXXXX na to na meno XXXXX, plnú moc k účtu mal XXXXX. Najskôr bola na účet v ITIB pripísaná celá suma získaných finančných prostriedkov a táto bola následne preposlaná podľa spomínaných plánov rozdelenia XXXXX zo dňa 30.4.1992 resp. 5.5.1992. Svedok vypovedal, že si je istý, že XXXXX dostal sumu vo výške cca 600.000,- UDS, príslušný výpis sa nachádza v dokumentácii a XXXXX mal v banke ITIB založený účet 340878-338, okrem toho dostal aj XXXXX niečo. Toto potvrdila aj ďalšia svedkyňa z tejto banky. Svedkyňa z banky ITIB vypovedá aj o skutočnosti, že XXXXX mal v banke rozličné účty a dňa 21.2.1992 poslal sumu 10.000,- USD na účet pána XXXXX v Creditanstalt Viedeň. Dňa 8.5.1992 nechal XXXXX previesť 28.340,-USD na účet fy. Sycco. Sumu 832.305,- USD si nechal XXXXX vyplatiť v hotovosti dňa 7.5.1992 a dňa 11.5.1992 v rozličných menách. Prevody peňazí z podvodu ako i rozdeľovanie hotovosti sú

potvrdené vo výpovedi spoluobvineného XXXXX.

Dňa 20.2.1998 v konaní 311 Js 23969/94 bol vykonaný výsluch svedka RXXXXX v tomto výsluchu okrem iného doznal vypracovanie plánu vyplatenia, ktorý je založený vo vyšetrovacom spise. Tento plán vyplatenia dal dňa 30.4. a potom po drobných úpravách ešte raz 5.5.1992 ako pokyn svedkovi XXXXX – pracovník ITIB banky, aby celkovú sumu 2.308.000,- USD, ktorej pripísanie sa očakávalo prerozdelením na rozličné účty, resp. pripravil hotovostné výbery v rozličných menách. Pán XXXXX tieto pokyny aj skutočne splnil.

Na doplnenie celkového obrazu o výsledkoch trestného konania vedeného v Spolkovej republike Nemecko dodávam, že pracovisko Krajinského kriminálneho úradu Bavorska, oddelenie 623, viedlo na jeseň roku 1992 pod číslom konania 320 Js 21314/92 XXXXX I vyšetrovacie konanie proti obvinenému XXXXX pre podozrenie z porušenia zákona o zbraniach a zákona o kontrole vojenských zbraní. V tejto trestnej veci bola vykonaná domová prehliadka u obvineného XXXXX pri ktorej boli nájdené a zaistené doklady a pečiatky súvisiace s trestnou činnosťou voči poškodenému Technopol a.s.

Z rozsudku proti XXXXX Krajinský súd XXXXX I. sp. zn. 4 KLs 321 Js 22439/93 právoplatný 9.12.94, vyplýva, že obžalovaný XXXXX bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 8 mesiacov. Týmto rozsudkom bol obžalovaný XXXXX uznaný za vinného z podvodu v súbehu s falšovaním listín v 15-tich prípadoch. Skutok 1. sa týkal obdobia leta 1992 bol spáchaný v spolupáchateľstve s XXXXX predstieraním ochoty zaplatiť za dodaný tovar – maslo od spoločnosti Laktos Praha, pričom po dodaní masla toto so ziskom odpredajú a českému dodávateľovi nezaplatia, čím spoločnosti Laktos spôsobili škodu 620.300,- USD. Skutok 2. a – e sa týkal nedovoleného ozbrojovania. Skutok v bode II. sa týkal dodávok textilu od fy. Introcommerce cestou Technopol a.s. firme XXXXX s.r.o. pričom v tomto skutku sa XXXXX dopustil podvodného konania v súbehu s falšovaním listín v spolupáchateľstve s osobitne stíhanými XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX Z rozsudku ďalej vyplýva, že zistenia uvedené v bode II. sa opierajú o vierohodné a úprimné priznanie obžalovaného.

Obžalovaný XXXXX bol odsúdený rozsudkom Krajinského súdu XXXXX I. sp. zn. 6KLs 321 Js 20347/93 za podvod s falšovaním listín k trestu odňatia slobody v trvaní tri roky.

Trestné konanie vedené na Krajinskom súde XXXXX I. pod číslom konania 4 KLs 311 Js 23969/94 voči obžalovaným XXXXX, XXXXX a XXXXX bolo, ako je to uvedené vyššie, zastavené uzneseniami zo dňa 23.2.2000 a to po zaplatení určenej sumy do Štátnej pokladne. Proti uzneseniu Krajinského súdu XXXXX I. ohľadne obžalovaného XXXXX podal prokurátor XXXXX sťažnosť dňa 9.3.2000 (v ktorej namietal iba pridelenie celej peňažnej čiastky 400.000,- DM v prospech štátnej pokladnice, pričom prokurátor navrhoval sumu 300.000,- DM z uloženej povinnosti zaplatiť na účet Sociálnej služby pre katolícke ženy Bavorsko), o ktorej bolo rozhodnuté Krajinským súdom XXXXX I. tak, že sa tejto sťažnosti nevyhovelo.

Vyhodnotiac dokazovanie vykonané v pôvodnom trestnom konaní, trestnom konaní po obnovení trestného stíhania voči XXXXX na základe vydaného Uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 5.4.2017 č. 570, publikovaného v Zbierke zákonov pod číslom 74/2017, v spojení s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 7/2017 z 31.mája 2017 , uverejneným pod

číslo 140/2017 Z.z., ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného XXXXX zo dňa 12.decembra 1997 č.k. 3573/96-72-2417 a predložených výsledkov Európskeho vyšetrovacieho príkazu vykonaného v Spolkovej republike Nemecko v zmysle ustanovení § 2 ods. 10 a 2 ods. 12 Tr. por. považujem za preukázané, že

1. **Skutok**, pre ktorý sa trestné stíhanie XXXXX vedie, uvedený v uznesení vyšetrovateľa Úradu vyšetrovania Policajného zboru XXXXX podľa § 160 ods. 1 Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia) zo dňa 27.12.1995 o vznesení obvinenia XXXXX pre návrh na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, a to, že XXXXX XXXXX a XXXXX spoločne s XXXXX v mesiaci december 1991 navštívili XXXXX v Mníchove, SRN, kde ho prehovorili k účasti na spáchaní podvodu voči a.s. Technopol XXXXX, predstieraním dodávky neexistujúceho textilného tovaru, tak, že po vysvetlení ako sa podvod uskutoční, mu vyvrátili jeho obavy z nereálnosti tohto fiktívneho obchodu prostredníctvom faxov s poukazom na to, že v a.s. Technopol XXXXX majú známeho človeka, ktorý je do celej veci zapojený a tento zabezpečí preplatenie fiktívneho tovaru cez ČSOB pobočka XXXXX. Pod vplyvom tohto stretnutia sa XXXXX rozhodol k účasti na spáchaní podvodu a v čase od 1.2.1992 do 5.5.1992 spoločne s XXXXX a XXXXX zrealizovali podvodný dovoz neexistujúcich textílií v hodnote 2.308.920,-USD z Holandska od fy. Introcommerce Inc. pre a.s. Technopol XXXXX, čím jej spôsobili škodu v sume cca 69 mil. Sk (2.290.380,40€) a vyššie uvedenú, podvodne vylákanú, sumu 2.308.920,-USD od a.s. Technopol Bratislava si rozdelili XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX podľa vopred pripraveného plánu, **sa stal**.
2. Uvedený **skutok je trestným činom**. Vykonané dokazovanie preukazuje dokonca skutočnosť, že obv. XXXXX spoločným konaním nielen naviedol XXXXX na spáchanie podvodu, ale sa zúčastnil aj delenia podvodne získaných finančných prostriedkov, podľa vopred pripraveného plánu a z vykonanej trestnej činnosti získal finančný prospech. Z uvedeného je teda zrejmé, že obv. XXXXX úmyselne naviedol iného na spáchanie trestného činu (konkrétnu osobu na konkrétny trestný čin), čím sa dopustil účasti na trestnom čine vo forme návrhu na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/ ods. 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku a naplnil všetky zákonné znaky účasti na uvedenom trestnom čine.
3. Na základe vykonaného dokazovania je dostatočne preukázané, že **skutok spáchal obvinený XXXXX**.
4. V predmetnej trestnej veci som nevzhliadla dôvody neprípustnosti trestného stíhania v zmysle ustanovenia § 9 Tr. poriadku ani iné dôvody na postup podľa § 215 ods. 1 písm. e/ – h/ Tr. poriadku.

Pri hodnotení trestnoprávnej zodpovednosti obvineného XXXXX, je však potrebné konštatovať, že **skutok**, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie **na území Slovenskej republiky** na základe uznesenia vyšetrovateľa Úradu vyšetrovania Policajného

zboru XXXXX podľa § 160 ods. 1 Tr. por. (zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia) zo dňa 27.12.1995 o vznesení obvinenia XXXXX pre návrh na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, **je totožný so skutkom**, pre ktorý sa viedlo trestné konanie proti XXXXX **na území Spolkovej republiky Nemecko**. Toto trestné konanie bolo Uznesením sp. zn. 4 KLs 311Js 23969/94 Krajského súdu XXXXX I. zo dňa 23.2.2000 podľa § 153a ods. 2 Trestného poriadku predbežne zastavené. Obžalovanému bola uložená povinnosť uhradiť sumu vo výške 100.000 nemeckých mariek a to v celosti alebo v mesačných splátkach najneskôr do 1. marca 2000 do Štátnej pokladnice. Následne **uznesením Krajského súdu XXXXX I. sp. zn. 4 KLs 311Js 23969/94 zo dňa 23.2.2000 bolo trestné konanie vedené proti XXXXX definitívne zastavené** a čin, ktorý je predmetom konania už nemôže byť stíhaný ako prečin. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že obžalovaný splnil v plnom rozsahu a v určenom termíne stanovené povinnosti podľa § 153a ods. 1,2 Trestného poriadku. **Splnenie uloženej povinnosti**, ktorá bola podmienkou pre rozhodnutie o definitívnom zastavení trestného stíhania obžalovaného XXXXX, **možno považovať za uloženie sankcie obvinenému v trestnom konaní**.

Napriek skutočnosti, že zásada *ne bis in idem*, teda nie dvakrát v tej istej veci, zakotvená v čl. 50 ods. 5 Ústavy SR, resp. čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd a Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je formulovaná tak, že nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený právoplatným rozsudkom v súlade so zákonom a trestným poriadkom tohto štátu, a teda predpokladá vedenie konaní ohľadne toho istého činu orgánmi jedného štátu, považujem za potrebné prihliadať aj na trestné konanie o totožnom skutku, ktoré bolo vedené orgánmi iného štátu (v tomto prípade SRN).

V tomto smere považujem za potrebné uviesť, že zákonom č. 204/2013 s účinnosťou od 1.8.2013 bolo do Trestného poriadku vložené ustanovenie § 530a Predchádzanie kolíziám v rámci Európskej únie. Toto ustanovenie bolo zakomponované, v dôsledku transpozície rámcového rozhodnutia Rady z 30.11.2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní, do právneho poriadku Slovenskej republiky. Účelom prijatia tejto úpravy bolo upraviť postup slovenských orgánov v prípadoch, ak možno dôvodne predpokladať, že sa v inom členskom štáte Európskej únie vedie a lebo viedlo konanie pre ten istý skutok proti tej istej osobe a cieľom je zabrániť nepriaznivým následkom vedenia prípadného súbežného trestného konania v dvoch alebo viacerých členských štátoch Európskej únie. Zámerom, ktorý je týmto ustanovením sledovaný je sústrediť viaceré trestné konania do jedného konania a rozhodnutia.

V zmysle ustanovenia § 215 ods. 2 Tr. poriadku Prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak

....

b/ o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

...

K dôvodnosti a adekvátnosti použitia toho diskrečného oprávnenia prokurátora v prípade trestného stíhania obvineného XXXXX pre návod na spáchanie trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku uvádzam, že použitie tohto inštitútu považujem za súladné so zákonom. Pri jeho aplikácii boli okrem vyššie uvedenej zásady ne bis in idem zohľadnené viaceré mimoriadne okolností prípadu a pomery páchatel'a.

XXXXX, ktoré je popísané v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia je právne kvalifikované ako návod na spáchanie trestného činu podvodu. Obvinený sa teda dopustil účasti na trestnom čine, spáchanie samotného trestného činu mu nie je kladené za vinu, tohto sa dopustili, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, XXXXX, XXXXX a XXXXX.

Za **návod** sa považuje konanie, ktorým návodca v inom vzbudí rozhodnutie spáchať trestný čin. Pri návode musí úmysel návodcu pojať skutočnosť, že svojím podniknutým konaním v priamom páchatel'ovi podnieti rozhodnutie spáchať trestný čin. Návodcov úmysel musí teda smerovať k individuálne určenej osobe, a rovnako musí smerovať k individuálne, aspoň v hrubých črtách, určenému trestnému činu.

Pre **účastníctvo** je imanentná **zásada akcesority**, na základe ktorej účastnícke konania sú trestné, len ak sa páchatel' hlavného trestného činu o tento aspoň pokúsil. Na druhej strane zásada akcesority vyžaduje, aby páchatel' hlavného trestného činu bol po všetkých stránkach trestne zodpovedným subjektom. Zásada akcesority sa premieta tiež v tom, že medzi činom účastníka a činom hlavného páchatel'a musí byť príčinný vzťah, a taktiež je vylúčený pokus účasti.

Za opak zásady akcesority je považovaná zásada osamostatnenia účasti. V prípade zániku trestnosti činu hlavného páchatel'a napr. účinnou lútosťou, alebo premlčaním trestného stíhania (v danej veci udelenou milosťou prezidentom republiky) sa nemení účasti na prípravu, stále tu účasti bude, a účastník môže byť za svoje konanie trestne zodpovedný.

V tomto prípade je potrebné konštatovať, že Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 5.4.2017 č. 570, publikovaným v Zbierke zákonov pod číslom 74/2017, o zrušení :

1. Článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky (XXXXX) z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z.z.
2. Rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky (XXXXX) zo 7. júla 1998 o amnestii uverejnené pod číslom 214/1998 Z.z.
3. rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného (XXXXX) zo dňa 12.decembra 1997 č.k. 3573/96-72-2417 došlo v bode 3 k zrušeniu milosti **iba** vo vzťahu k osobe XXXXX. Ostatné milosti, ktoré boli v tomto trestnom konaní udelené rozhodnutiami prezidenta Slovenskej republiky XXXXX (dokonca pre dva skutky podvodov), XXXXX XXXXX, ostali v platnosti.

Pritom osoby XXXXX, XXXXX a XXXXX boli bezpochyby hlavnými páchatel'mi trestného činu. Na tomto mieste mi nedá nezaoberať sa aj skutočnosťou, že osoba, ktorá bola navedená na spáchanie trestného činu obvineným XXXXX, nebola osobou, ktorá by mala morálne zábrany páchať trestnú činnosť. Poukazujem na

XXXXX súdu XXXXX I., ktorým bol XXXXX odsúdený pre trestný čin podvodu na úkor spoločnosti Laktos Praha. Tento skutok spáchal obvinený XXXXX, zrejme súc inšpirovaný predchádzajúcim skutkom na úkor firmy Technopol a.s. XXXXX, taktiež v spolupáchateľstve s XXXXX v lete roku 1992 (bez akejkoľvek účasti, alebo návodu, slovenských občanov). Zmieným rozsudkom krajského súdu bol XXXXX odsúdený aj za trestnú činnosť v súvislosti s nedovoleným ozbrojovaním, ktorým sa zaoberal už niekoľko rokov pred páchaním majetkových trestných činov.

Od spáchania skutku Ing. XXXXX v období december 1991 - 5.5.1992, uplynulo 29 rokov. Ako to vyplýva z aktuálneho odpisu z registra trestov GP SR, XXXXX nebol v tomto období odsúdený pre trestný čin, možno teda vysloviť, že viedol bezúhonný život a jeho účastníctvo na trestnom čine v kauze Technopol a.s. bolo excesom z inak riadneho života.

Považujem za neúčelné vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť a ukladať prípadný trest osobe - účastníkovi, nie hlavnému páchatelovi, trestného činu, po takmer tridsiatich rokoch bezúhonného života, navyše potom, čo jeho trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené súdom v SRN, naviac za situácie, keď všetci ostatní zúčastnení na trestnej činnosti, vrátane hlavných páchatelov, sú beztrestní na základe milostí prezidenta. Pri vyslovení neúčelnosti bola zohľadnená okolnosť, že o tom istom skutku, toho istého páchatel'a, už bolo rozhodnuté cudzozemským súdom. Z uvedených dôvodov preto hodnotím uloženie a splnenie povinnosti, ktorá bola podmienkou zastavenia trestného stíhania obvineného XXXXX rozhodnutím Krajského súdu XXXXX I. a následné rozhodnutie o jeho trestnom stíhaní týmto cudzozemským súdom, za dostačujúce.

S poukazom na uvedené dôvody som rozhodla tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

XXXXX